

**Parlament České republiky
Poslanecká sněmovna**

Výbor pro evropské záležitosti

Výběr dokumentů EU

7-12/2009

Zpracoval Parlamentní institut

Tento materiál je vydáván výborem pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny v rámci projednávání záležitostí EU na základě čl. 10b Ústavy České republiky a v souladu s § 109a zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů.

Výběr je zpracováván čtvrtletně ve spolupráci s Parlamentním institutem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Internetová verze Výběru dokumentů EU je dostupná přes stránky výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR nebo Parlamentního institutu

<http://www.psp.cz/sqw/ppi.sqw?d=7>

7-12/2009

Výběr dokumentů EU 7 – 12/2009

Zpracoval Parlamentní institut

Vydala Kancelář Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Výbor pro evropské záležitosti

Sněmovní 4

118 26 Praha 1

Leden 2010

Vychází čtvrtletně

ISSN 1801-7401

ISSN 1801-741X

VÝBĚR DOKUMENTŮ EU 7 – 12/2009.....	3
LEDEN 2010.....	3
I. ÚVOD.....	6
II. PROJEDNANÉ DOKUMENTY.....	7
USNESENÍ č. 458.....	7
<i>k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010 /sněmovní tisk 913/: kapitola 398 – Všeobecná pokladní správa – v tom:</i>	<i>7</i>
<i>1.odvod vlastních zdrojů ES do rozpočtu EU.....</i>	<i>7</i>
<i>1.financování společných programů EU a ČR ze státního rozpočtu a projektů Finančního mechanismu EHP/Norsko a programů Švýcarsko-české spolupráce.....</i>	<i>7</i>
USNESENÍ č. 459.....	8
<i>ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Posílení mezinárodního financování pro změnu klimatu: evropský návrh pro kodaňskou dohodu /kód dokumentu 13183/09, KOM(2009) 475 v konečném znění/.....</i>	<i>8</i>
USNESENÍ č. 460.....	12
<i>k realokaci finančních prostředků v rámci jednotlivých prioritních os operačních programů</i>	<i>13</i>
USNESENÍ č. 461.....	13
<i>ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům /kód dokumentu 11060/09, KOM(2009) 262 v konečném znění/.....</i>	<i>14</i>
.....	18
USNESENÍ č. 462.....	19
<i>k Návrhu rámcového rozhodnutí Rady o právu na tlumočení a překlad při trestním řízení /kód dokumentu 11917/09, KOM(2009) 338 v konečném znění/.....</i>	<i>19</i>
USNESENÍ č. 465.....	24
<i>k Zelené knize – Podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání /kód dokumentu 11968/09, KOM(2009) 329 v konečném znění/.....</i>	<i>25</i>
USNESENÍ č. 466.....	29
<i>k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních na zabezpečení dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice 2004/67/ES /kód dokumentu 11892/09, KOM(2009) 363 v konečném znění/.....</i>	<i>30</i>
USNESENÍ č. 467.....	33
<i>k Návrhu rozhodnutí Rady o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropského výboru pro systémová rizika /kód dokumentu 13645/09, KOM(2009) 500 v konečném znění/ 34</i>	<i>34</i>
<i>k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Společenství a o zřízení Evropského výboru pro systémová rizika /kód dokumentu 13648/09, KOM(2009) 499 v konečném znění/.....</i>	<i>34</i>
<i>k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví /kód dokumentu 13652/09, KOM(2009) 501 v konečném znění/.....</i>	<i>34</i>
<i>k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění /kód dokumentu 13653/09, KOM(2009) 502 v konečném znění/.....</i>	<i>34</i>
<i>k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy /kód dokumentu 13654/09, KOM(2009) 503 v konečném znění/.....</i>	<i>34</i>
USNESENÍ č. 468.....	43
<i>k Návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu "Solidarita a řízení migračních toků" a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES /kód dokumentu 12985/09, KOM(2009) 456</i>	<i>43</i>
<i>v konečném znění/.....</i>	<i>43</i>
USNESENÍ č. 469.....	48
<i>ke Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o vytvoření společného programu EU pro znovuosídlování /kód dokumentu 12986/09, KOM(2009) 447</i>	<i>48</i>
<i>v konečném znění/.....</i>	<i>48</i>
USNESENÍ č. 470.....	53
<i>k Návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1104/2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS I+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) /kód dokumentu 13944/09, KOM(2009) 508 v konečném znění/.....</i>	<i>53</i>
<i>k Návrhu rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí 2008/839/SVV o přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS I+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) /kód dokumentu 13945/09, KOM(2009) 509 v konečném znění/.....</i>	<i>53</i>

DOKUMENT 13944/09.....	54
DOKUMENT 13945/09.....	54
Nařízení Rady (ES) č. 1104/2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS I+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) a Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS I+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II).....	55
USNESENÍ č. 471.....	56
ke Zprávě Komise o subsidiaritě a proporcionalitě (16. zpráva o zlepšení tvorby právních předpisů za rok 2008) /kód dokumentu 13879/09, KOM(2009) 504 v konečném znění/.....	57
USNESENÍ č. 473.....	60
k Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnice 2004/39/ES a 2009/.../ES /kód dokumentu 9494/09, KOM(2009) 207 v konečném znění/ ..	61
USNESENÍ č. 474.....	66
k Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad politikami odměňování /kód dokumentu 12093/09, KOM(2009) 362 v konečném znění/.....	66
USNESENÍ č. 476.....	71
ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán pro městskou mobilitu /kód dokumentu 14030/09, KOM(2009) 490 v konečném znění/.....	71
USNESENÍ č. 477.....	74
k Návrhu doporučení Rady k opatřením pro boj proti neurodegenerativním chorobám, zejména Alzheimerově chorobě, prostřednictvím společného plánování výzkumných činností /kód dokumentu 12382/09, KOM(2009) 379 v konečném znění/.....	75
ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o evropské iniciativě pro Alzheimerovu chorobu a jiné formy demence /kód dokumentu 12392/09, KOM(2009) 380 v konečném znění/.....	75
USNESENÍ č. 478.....	80
k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání (Text s významem pro EHP) /kód dokumentu 11063/09, KOM(2009) 267 v konečném znění/....	80
USNESENÍ č. 479.....	85
k Návrhu doporučení Rady o nekuřáckém prostředí /kód dokumentu 11533/09, KOM(2009) 328 v konečném znění/.....	85
USNESENÍ č. 480.....	89
k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení /kód dokumentu 14722/09, KOM(2009) 154 v konečném znění/.....	89
USNESENÍ č. 481.....	97
k Návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností Evropským společenstvím /kód dokumentu 12265/09, KOM(2009) 373 v konečném znění/.....	97

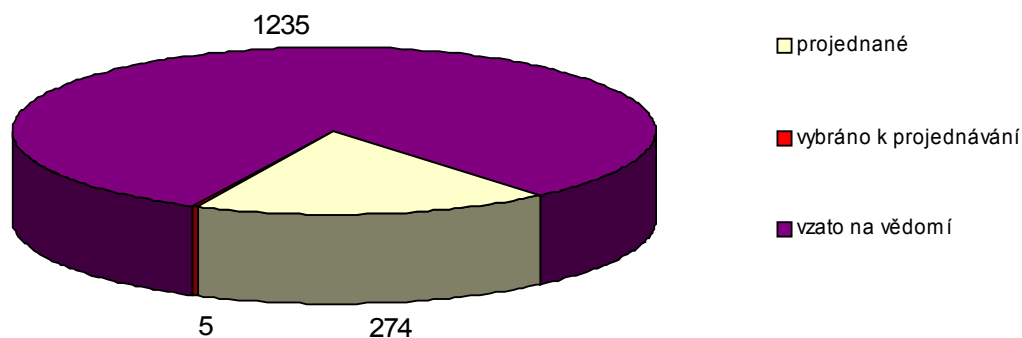
I. ÚVOD

Tento materiál obsahuje vybraná usnesení výboru pro evropské záležitosti (VEZ) Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

V období od dubna do června 2009 bylo výboru pro evropské záležitosti doručeno 109 dokumentů, 45 dokumentů výbor detailně projednal (viz druhá část této brožury) a 5 dokumentů doporučil projednat budoucímu VEZ, který bude pracovat v 6. volebním období.

Celkový objem projednávaných aktů a dokumentů EU od počátku 5. volebního období (červen 2006 – červen 2009) zohledňuje následující graf:

Celkem projednáno 1514 dokumentů

Celou historii aktů a dokumentů EU projednaných výborem pro evropské záležitosti lze dohledat prostřednictvím databáze umístěné na webové stránce <http://www.psp.cz/sqw/eulist.sqw>

Ve sledovaném období se poslanci výboru setkali s europoslancem Elmarem Brokem, se kterým diskutovali jeho Zprávu o vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v rámci Lisabonské smlouvy. Také si vyslechli informaci o řízeních pro porušení Smlouvy Evropských společenství vedených proti ČR, kterou přednesl vládní zmocněnec pro zastupování ČR před soudními orgány ES, JUDr. Martin Smolek. Před jednáním Evropské rady v Bruselu ve dnech 18. – 19. června navštívil VEZ ministr pro evropské záležitosti Mgr. Štefan Füle.

Další podrobnosti o činnosti výboru pro evropské záležitosti, jakož i aktivitách jeho jednotlivých členů jsou k dispozici na <http://www.psp.cz/vez/>

II. PROJEDNANÉ DOKUMENTY

Usnesení č. 458

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období

458.

USNESENÍ

výboru pro evropské záležitosti
z 58. schůze konané dne 12. listopadu 2009

k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010 /sněmovní tisk 913/: kapitola 398 – Všeobecná pokladní správa – v tom:

- 1. odvod vlastních zdrojů ES do rozpočtu EU**
 - 1. financování společných programů EU a ČR ze státního rozpočtu a projektů Finančního mechanismu EHP/Norsko a programů Švýcarsko-české spolupráce**
-

Výbor pro evropské záležitosti po úvodním slově náměstka ministra financí Ing. Bohdana Hejduka, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Jana Bauera a po rozpravě

- 1. doporučuje** Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010 /sněmovní tisk 913/: kapitola 398 – Všeobecná pokladní správa – v tom:
 - odvod vlastních zdrojů ES do rozpočtu EU
 - financování společných programů EU a ČR ze státního rozpočtu a projektů Finančního mechanismu EHP/Norsko a programů Švýcarsko-české spolupráce;
- 2. zmocňuje** zpravodaje výboru, aby toto usnesení předložil na schůzi rozpočtového výboru při projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010 za účasti zpravodajů ostatních výborů.

Petr Bratský v. r.
ověřovatel výboru

Jan Bauer v. r.
zpravodaj výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období**

459.

USNESENÍ

**výboru pro evropské záležitosti
z 58. schůze konané dne 12. listopadu 2009**

ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Posílení mezinárodního financování pro změnu klimatu: evropský návrh pro kodaňskou dohodu /kód dokumentu 13183/09, KOM(2009) 475 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministra financí Ing. Bohdana Hejduka, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Kateřiny Jacques a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Kateřina Jacques v. r.
zpravodajka výboru

Anna Čurdová v. r.
místopředsedkyně výboru

DOKUMENT 13183/09

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Posílení mezinárodního financování pro změnu klimatu: evropský návrh pro kodaňskou dohodu

KOM(2009) 475 v konečném znění, kód Rady 13183/09

- **Právní základ:**
Dokument informační povahy
- **Datum zaslání Radě EU:**
10. 9. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
15. 9. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Dokument nepodléhá schvalování v evropských institucích.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23. 10. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Sdělení není v rozporu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
V současné době směřuje všechno úsilí v oblasti boje proti změně klimatu k uzavření celosvětové a komplexní dohody o klimatu po roce 2012, jež má být dojednána na konferenci v Kodani v prosinci 2009. V této dohodě mají být obsaženy konkrétní cíle a opatření pro snížení emisí skleníkových plynů a pro posílení schopnosti jednotlivých zemí přizpůsobit se klimatické změně.

EU si v oblasti klimatu stanovila za cíl omezení růstu celosvětové průměrné teploty na méně než 2 °C ve srovnání s hodnotami před industrializací. Pro dosažení tohoto cíle je nezbytné snížit emise skleníkových plynů nejméně o 50 % do roku 2050 v porovnání s rokem 1990. K tomuto cíli se EU již zavázala v rámci tzv. klimaticko-energetického

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajkou výboru pro evropské záležitosti Kateřinou Jacques zpracovala JUDr. Daniela Dupláková, odborná konzultantka Parlamentního institutu Kanceláře PS PČR.

legislativního balíčku¹, podle kterého EU sníží emise skleníkových plynů nejméně o 20 % do roku 2020 (ve srovnání s úrovněmi roku 1990) bez ohledu na postoj jiných států, nebo je sníží ve stejném časovém horizontu nejméně o 30 % (ve srovnání s úrovněmi v roce 1990) v případě uzavření mezinárodní dohody, která zaváže ke snížení také jiné rozvinuté země a stanoví vhodná opatření pro rozvojové země.

Projednávané Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Posílení mezinárodního financování pro změnu klimatu: evropský návrh pro kodaňskou dohodu, ze dne 10. září 2009, KOM (2009) 475 v konečném znění, se věnuje jedné ze zásadních otázek budoucí dohody o změně klimatu, a to jejímu financování. Tento dokument neobsahuje formální návrhy budoucích závazků EU, ale spíše přibližné údaje o potřebných výdajích, jež budou nezbytné v případě uzavření ambiciózní dohody.

- **Obsah a dopad:**

Celkové celosvětové náklady na opatření pro přizpůsobení se změně klimatu a zmírňování jejích dopadů v rozvojových zemích by měly do roku 2020 dosáhnout výše 100 mld. EUR ročně, přičemž tato částka by se měla po roce 2020 navyšovat zhruba o 22 až 50 mld. EUR ročně. Tyto prostředky by měly pocházet z více vzájemně kombinovaných zdrojů financování. Těmito zdroji jsou zejména:

A. Domácí finanční prostředky (soukromé i veřejné)

Tyto prostředky by měly tvořit 20 – 40 % z celkového množství finančních prostředků. Jedná se například o možnost stimulace soukromých investic v oblasti energetiky prostřednictvím stanovení správného politického rámce nebo o zavádění norem energetické účinnosti v rozvojových zemích. Další možností jsou investice do infrastruktury obnovitelných zdrojů energie v severní Africe, které již umožňuje směrnice o obnovitelných zdrojích energie².

B. Prostředky získané prostřednictvím trhu s uhlíkem

Trh s uhlíkem je již v současné době významným nástrojem pro získávání investičních prostředků. K tomu, aby byl zajištěn jeho další rozvoj, je nezbytná reforma mechanismu čistého rozvoje s cílem zaměřit se na nejméně rozvinuté země. Po roce 2012 by měl být tento mechanismus ve vybraných odvětvích nahrazen odvětvovým mechanismem plateb za CO₂. Tento mezinárodní trh s uhlíkem by měl poskytovat až 38 mld. EUR ročně do roku 2020, což představuje přibližně 40 % předpokládaných výdajů.

C. Mezinárodní veřejné finanční prostředky

Objem těchto prostředků závisí na ambicióznosti opatření v rozvojových zemích. Tyto finanční prostředky by měly přispět zbylou částkou, jež bude chybět do výše zmiňovaných 100 mld. ročně. Od roku 2013 by měly být příspěvky z veřejných rozpočtů stanoveny podle dvou kritérií, a to HDP (schopnosti platit) a odpovědnosti za emise skleníkových plynů. V případě, že jediným kritériem bude HDP, by podíl EU na veřejném financování měl být přibližně 30 % a v případě, že by tímto kritériem měly být emise, to bude cca 10 %. Obecně se dá říct, že čím větší bude váha HDP, tím vyšší bude příspěvek Evropské

¹ Návrh klimaticko-energetického legislativního balíčku byl výborem pro evropské záležitosti projednáván dne 3. dubna 2008 a bylo k němu přijato usnesení č. 230.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů.

unie. Tento podíl by znamenal částku mezi 0,5 až 2,1 mld. EUR ročně v období let 2010 – 2012, přičemž v roce 2013 by mělo dojít k navýšení na 0,9 – 3,9 mld. EUR ročně a v roce 2020 na 2 až 15 mld. EUR, a to za předpokladu přijetí ambiciózní dohody.

D. Mezinárodní letecká a námořní doprava

Mezinárodní letecká a námořní doprava v současné době nepodléhá Kjótskému protokolu, ale v případě že by Kodaňská dohoda tento zdroj financování zahrnula, tak by se jednalo o důležitý zdroj inovativního financování. Použití tržních nástrojů k řešení problému emisí z těchto zdrojů může poskytnout významný zdroj financování opatření na zmírňování a přizpůsobení. Jedná se například o obchodní systémy stanovující stropy emisí nebo stanovení poplatků z těchto emisí.

Celý proces financování klimatických změn se dá rozdělit na dvě období, a to:

1. financování na období 2010 až 2012, jenž by se mělo soustředit zejména na podporu nezbytných postupů a budování kapacit, odhad pravděpodobného dopadu změny klimatu, začlenění adaptace do strategií národního rozvoje a na zajištění hlavních investic. Výše částky, která by měla pocházet z rozvinutých zemí, se pro toto období pohybuje v rozmezí 5 až 7 mld. EUR ročně, přičemž podíl EU by měl být v rozmezí 0,5 až 2,1 mld. EUR;
2. financování po roce 2012. Na toto období by Evropská komise měla předložit návrh na příspěvek EU, jenž by měl stanovit, jestli financování proběhne v rámci rozpočtu Společenství nebo bude zřízen speciální fond pro ochranu klimatu, přičemž je možná i kombinace obou možností. V případě financování prostřednictvím rozpočtu vzniká problém pro rok 2013, na který se vztahuje již v současné době existující finanční rámec. Výhodou by byla možnost kontroly nakládání s těmito prostředky prostřednictvím přezkumu Evropského parlamentu. Zdrojem mohou být také přímé příspěvky od jednotlivých členských států. V případě, že se neuplatní financování prostřednictvím rozpočtu, by mělo rozdělení příspěvků podléhat stejným zásadám jako v mezinárodním měřítku, s důrazem na zohlednění zvláštních okolností členských států.

Projednávané sdělení dále upravuje možnost institucionálního uspořádání financování boje proti změně klimatu, přičemž EU je zastáncem decentralizované, zdola řízené struktury, jejíž hlavní výhodou je, že staví na již existujících institucích a na vlastních strukturách rozvojových zemí. Je zřejmé, že tyto bude potřeba vhodným způsobem reformovat a posílit.

Stanovisko vlády ČR:

Vláda ČR ve svém rozsáhlém stanovisku pro parlament zachycuje výsledek kompromisu mezi Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem financí. Jedná se spíše o určité meze, ve kterých se postoj České republiky má pohybovat, a to z důvodu neustálého vývoje jednání v oblasti klimatických změn. Vláda ČR se ve svém stanovisku obecně vyjadřuje k celé problematice, přičemž neopomíná ani oblast financování.

Co se týče financování z veřejných zdrojů, ČR podporuje možnost široké participace a princip celosvětového distribučního klíče, přičemž si je vědoma výhodnosti větší váhy emisí pro EU jako celek. Naopak v diskusi o sdíleném břemenu uvnitř EU je pro ČR výhodnější prosadit větší zohlednění kritéria HDP.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

Problematika klimatických změn a jejich financování již byla předmětem jednání Rady Evropské unie pro hospodářské a ekonomické záležitosti, a to dne 20. října 2009, a Rady Evropské unie pro otázky životního prostředí, jež se konala dne 21. října 2009. Ministři financí však v dané věci nedosáhli dohody.

Dotčenou oblastí se zabývala také Evropská rada, jež se konala ve dnech 29. – 30. října 2009. V závěrech³ Evropská rada vyjádřila odhodlání zhostit se vedoucí úlohy a přispět k dosažení celosvětové, ambiciózní a komplexní dohody v Kodani. Dále potvrdila odhad Komise uvedený v projednávaném sdělení o tom, že čisté dodatečné náklady na zmírňování a přizpůsobování v rozvojových zemích by mohly do roku 2020 dosáhnout výše přibližně 100 miliard EUR ročně. Samotné financování by mělo pocházet z vlastních zdrojů, mezinárodního trhu s uhlíkem a mezinárodních veřejných finančních prostředků, resp. z kombinace těchto zdrojů.

V Evropském parlamentu bylo sdělení přiděleno Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a jeho projednávání se připravuje.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti:

1. **b e r e n a v ě d o m í** Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Posílení mezinárodního financování pro změnu klimatu: evropský návrh pro kodaňskou dohodu;
2. **ž á d á v l á d u**, aby ho pravidelně informovala o dalším průběhu projednávání této problematiky;
3. **u s n á š í s e** postoupit tento dokument spolu se svým usnesením a rámcovou pozicí vlády pro informaci výboru pro životní prostředí.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 460

Kateřina Jacques v. r.
zpravodajka výboru

Anna Čurdová v. r.
místopředsedkyně výboru

³ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/NewsWord/CS/ec/110893.doc>

*Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období*

460.

USNESENÍ

*výboru pro evropské záležitosti
ze 58. schůze konané dne 12. listopadu 2009*

k realokaci finančních prostředků v rámci jednotlivých prioritních os operačních programů

Výbor pro evropské záležitosti po rozpravě

- 1. ž á d á** ministra pro místní rozvoj, aby v návaznosti na sdělení Komise "Plán evropské hospodářské obnovy" usiloval o realokaci finančních prostředků v rámci jednotlivých prioritních os operačních programů s cílem dosáhnout vyšší koncentrace zdrojů z prostředků EU do České republiky;
- 2. ž á d á** ministra pro místní rozvoj, aby soubor navržených opatření byl předložen výboru pro evropské záležitosti PS k projednání.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 461

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

*Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období*

461.

USNESENÍ

*výboru pro evropské záležitosti
z 58. schůze konané dne 12. listopadu 2009*

**ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Prostor svobody, bezpečnosti
a práva ve službách občanům /kód dokumentu 11060/09, KOM(2009) 262
v konečném znění/**

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně spravedlnosti PhDr. Marka Ženíška a náměstkyně ministra vnitra Mgr. Lenky Ptáčkové Melicharové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Jana Bauera a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Jan Bauer v. r.
zpravodaj výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

DOKUMENT 11060/09

**Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Prostor svobody,
bezpečnosti a práva ve službách občanům**

KOM(2009) 262 v konečném znění, kód Rady 11060/09

- **Právní základ:**
Dokument informační povahy.
- **Datum zaslání Radě EU:**
12. 6. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
16. 6. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
25. 6. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Dokument nepodléhá hlasování v Radě.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 21. 8. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 3. 11. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Sdělení není v rozporu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Stockholmský program je klíčovým strategickým dokumentem Komise v oblasti svobody, bezpečnosti a práva v EU. Podobně jako dva předchozí dokumenty (Haagský program a program z Tampere) stanoví v obecném měřítku směry vývoje a priority v dané oblasti. Navrhovaný dokument tedy kontinuálně navazuje na dva předchozí dokumenty. Mimo tyto dva programové plány Komise při přípravě tohoto návrhu výrazně čerpala také ze závěrů tzv. *Future Group*, která fungovala v létě 2008 jako expertní skupina v oblasti azylu a migrace a vůbec v oblasti vnitřních věcí a spravedlnosti. Dalším důležitým podkladem, ze kterého Komise při přípravě tohoto dokumentu vycházela, byl Evropský pakt o migraci a azylu z října 2008.

Jak již bylo nastíněno, doposud Komise vypracovala dva strategické dokumenty, které určovaly vývoj EU v oblasti práva, bezpečí a svobody v pětiletém časovém horizontu.

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Janem Bauerem zpracoval Mgr. Michal Pohl, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

Prvním programem byl program z Tampere z roku 1999 a druhým pak Haagský z roku 2004. Tyto dokumenty představují určitý strategický rámec, na jehož pozadí se pak vyvíjí aktivity EU představované konkrétními legislativními opatřeními.

Během uplynulých deseti let, tedy v období realizace předchozích programů, bylo dosaženo některých dílčích úspěchů. Nejviditelnějším z nich je postupné rušení kontrol na vnitřních hranicích EU či vytvoření báze společné přistěhovalecké politiky i společného evropského azylového systému. Určitého pokroku bylo dosaženo také v oblasti trestního⁴, občanského⁵ a obchodního práva. Přesto je třeba připomenout, že oproti Haagskému programu docházelo v praxi k výraznému zpoždění realizace programu, k čemuž docházelo zejména v oblastech s rozhodováním v Radě formou jednomyslnosti.

- **Obsah a dopad:**

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům je dokument, který není totožný s budoucím Stockholmským programem. Ten má totiž vzniknout až na základě projednání tohoto sdělení, poté by Komise měla navrhnout akční plán, který by měl Stockholmský program provést. Pro zjednodušení se však v tomto textu bude používat pojem Stockholmský program. Předkládaný dokument je strukturován do šesti částí, přičemž druhá až pátá část obsahují nástupní opatření, která hodlá EU do budoucna podniknout.

Základním občanským a lidským právům se Stockholmský program věnuje ve druhé části nazvané *Podpora práv občanů: Evropa práv*. Podle Komise bude zásadním krokem přistoupení EU k Evropské úmluvě o lidských právech. Tímto by mělo dojít k vzájemnému souladu v rozhodovací činnosti Soudního dvora EU a Evropského soudu pro lidská práva⁶. Neomezené uplatňování práva pohybu je podle Komise prioritou. Avšak Komise zároveň připomíná, že s tímto právem jsou spojeny určité podmínky, týkající se zejména dokumentů o občanském stavu. Lze předpokládat, že bude zaveden systém, který umožní tyto dokumenty bez zbytečných překážek získat. Evropa práv se podle Komise neobejde bez ochrany zranitelných osob. Komise zdůrazňuje jako nezbytné bojovat proti všem formám rasismu, xenofobie a diskriminace. Závažným aktuálním problémem je ochrana osobních údajů. Komise deklaruje, že stávající režim zajišťuje vysokou úroveň ochrany. Připomíná však, že v souvislosti s rozvojem informačních technologií bude zapotřebí některé přístupy k ochraně osobních údajů přehodnotit.

Třetí část navrhovaného dokumentu s názvem *Usnadnit život občanům: Evropa jako prostor práva a spravedlnosti* se věnuje opatřením v oblasti justice. Podle Komise je jedním z hlavních úkolů pokračování v zavádění vzájemného uznávání. Bude nezbytné zavést nezprostředkovaný postup zejména tím, že bude zrušena doložka vykonatelnosti rozhodnutí v soukromoprávních věcech. Současně s tím by mělo být vzájemné uznávání rozšířeno i na další záležitosti, na které se doposud nevztahuje. Se vzájemným uznáváním by měla být posilována vzájemná důvěra v jednotlivé justiční systémy prostřednictvím společného vzdělávání justičních pracovníků či vytvářením sítí odborníků. Pro fungování

⁴ V oblasti trestního práva jde zejména o pokrok v boji proti terorismu, organizované počítačové kriminalitě a proti obchodování s lidmi. Efektivitu prokázal i evropský zatýkácí rozkaz, který významně zkrátil dobu vydávání podezřelých z trestné činnosti.

⁵ Byla zavedeny kolizní normy v případě občanské odpovědnosti a smluv. Došlo k zlepšení situace v oblasti ochrany dětí, zejména pokud jde o zajištění jejich pravidelných kontaktů s rodiči po rozchodu a zabránění únosům v EU.

evropského justičního prostoru bude nezbytné také sblížení hmotných i procesních občanskoprávních a trestněprávních předpisů, zejména těch s přeshraničním prvkem. Usnadňování přístupu občanů ke spravedlnosti by měla přinést opatření týkající se právní pomoci, zkvalitnění tlumočnických služeb, využívání alternativních možností řešení soudních sporů, snížení byrokratické zátěže či využívání tzv. e-justice.⁷ K podpoře hospodářské činnosti se v oblasti soudnictví jeví jako důležité zavedení společných evropských předběžných a zajišťovacích opatření, zavádění tzv. volitelných příznačných evropských režimů pro podniky a společná regulace podnikového práva v některých oblastech⁸.

Budoucí rámec nezbytný pro ochranu obyvatel nastiňuje Komise v kapitole s názvem *Evropa jako ochránce*. Podle Komise bude zapotřebí vytvořit společnou evropskou kulturu tak, aby byla EU svými subjekty vnímána jako přirozený prostor pro jejich činnost. Důležité pro budoucí vývoj bude také posílení informačních a analytických kapacit a vytvoření evropského informačního modelu, stejně jako využívání moderních informačních technologií. Účinná policejní spolupráce je významnou premisou vnitřní bezpečnosti EU. Komise předpokládá větší míru zapojení Europolu (v rozsahu jeho pravomocí) do policejních operací a užší spolupráci s Eurojustem. Intenzivní kooperace s národními i mezinárodními subjekty⁹ by měla zabránit pachatelům trestné činnosti, aby využívali prostoru bez hraničních kontrol k unikání před spravedlností. To by mělo být doplňováno lepším využitím statistických a preventivních nástrojů¹⁰.

Potírání trestné činnosti s přeshraničním prvkem předpokládá přijetí nových účinných nástrojů, stejně jako lepší využívání těch existujících. Komise považuje za důležité přijetí evropského důkazního příkazu a propojení trestních rejstříků do Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS). Současně s tím by mělo být posíleno právo na obhajobu tak, aby byla zachována a posilována důvěra v justiční systémy. Strategie vnitřní bezpečnosti by se měla zaměřit zejména na boj proti obchodování s lidmi, boj proti pohlavnímu vykořisťování dětí, boj proti počítačové a hospodářské kriminalitě. Důležitým aspektem ochrany obyvatelstva je také boj proti terorismu a drogám.

V oblasti ochrany hranic EU by mělo dojít k posílení agentury Frontex, k zavádění nových technologií a racionalizace¹¹ při hraničních kontrolách a k rozvoji Evropského systému kontroly (EUROSUR). Bude dokončen rozvoj evropských informačních systémů¹² a zaveden systém elektronické registrace vstupů a výstupů z území členských států. Evropská komise je toho názoru, že by mělo být přijato **společné evropské schengenské vízum**, které by bylo udělováno **společným vízovým orgánem** na základě rovných kritérií.

Politicky citlivou oblastí přistěhovalectví a azylu se zabývá pátá část s názvem podpora integrovanější společnosti pro občana: *Evropa jako prostor odpovědnosti a solidarity v oblasti přistěhovalectví a azylu*. Komise deklaruje, že v oblasti azylu a migrace je nutný

⁷ Využití moderních technologií při výkonu soudnictví (videokonference, vedení některých řízení prostřednictvím internetu, propojování soudních rejstříků).

⁸ Stanovení společných pravidel vymezujících použitelné právo ve věcech práva společností, pojistných smluv a postoupení pohledávek a sblížení vnitrostátních režimů v úpadkových řízeních týkajících se bank.

⁹ Europol, OLAF, Interpol

¹⁰ Např. Evropská síť pro předcházení trestné činnosti (EUCPN).

¹¹ Tzn. oddělení komerční a soukromé dopravy.

¹² SIS II (schengenský informační systém), VIS (vízový informační systém – databáze otisků prstů a fotografických podob).

globální přístup. Na jeho základě by se měla rozšiřovat spolupráce se třetími zeměmi, prioritní by měla být oblast severní Afriky a jihovýchodní Evropy. Za primární cíl Komise pokládá boj proti nelegální migraci a obchodu s lidmi, který tuto migraci doprovází. Podle Komise bude nezbytné přijmout společná pravidla přistěhovalectví, včetně pravidel pro slučování rodin. V azylové oblasti bude podle názoru Komise nutné zajistit solidaritu a sdílení odpovědnosti týkající se přijímání uprchlíků. To by mělo probíhat na bázi dobrovolného mechanismu. To předpokládá budování vzájemné důvěry mezi členskými státy, která by měla směřovat k vzájemnému uznávání rozhodnutí o přiznání statusu mezinárodní ochrany.

Stanovisko vlády ČR:

Opatření v rámci Stockholmského programu spadají do gesce dvou ministerstev, Ministerstva vnitra a Ministerstva spravedlnosti. Vláda dokument vítá a v obecné rovině ho podporuje, nicméně má k některým opatřením celou řadu připomínek či námitek. Předně by dle názoru vlády měly být beze zbytku dodrženy zásady subsidiarity a proporcionality či existence potřeby přijmout nové opatření. Určité výhrady má vláda k samotnému formálnímu uspořádání dokumentu, které pokládá za matoucí. Jako nejpodstatnější se jeví zejména námitky v oblasti ochrany osobních údajů, vízové¹³ a imigrační politiky. Zejména Ministerstvo vnitra akcentuje potřebu zapojit do spolupráce také samotné třetí země, z kterých proudí ilegální migranti. V oblasti justice vláda ČR nepodporuje zejména vytváření kodifikací evropského smluvního či procesního práva. Není také přesvědčena o efektivnosti zavádění společných standardů v opatrovnických věcech.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Dokument je prozatím v přípravné fázi v Evropském parlamentu.
- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanů;
2. **ž á d á v l á d u**, aby ho informovala o dalším průběhu projednávání tohoto dokumentu.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Jan Bauer v. r.
zpravodaj výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

¹³ Postoj Ministerstva vnitra je k myšlence společného evropského víza poněkud zdrženlivý.

Usnesení č. 462

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období**

462.

USNESENÍ

**výboru pro evropské záležitosti
z 58. schůze konané dne 12. listopadu 2009**

k Návrhu rámcového rozhodnutí Rady o právu na tlumočení a překlad při trestním řízení /kód dokumentu 11917/09, KOM(2009) 338 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně spravedlnosti PhDr. Marka Ženíška, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Jana Bauera a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Jan Bauer v. r.
zpravodaj výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

DOKUMENT 11917/09

Návrh rámcového rozhodnutí Rady o právu na tlumočení a překlad při trestním řízení

**KOM(2009) 338 v konečném znění, kód Rady 11917/09
Interinstitucionální spis 2009/0101/CNS**

- **Právní základ:**
Článek 31 odst 1 Smlouvy EU.
- **Datum zaslání Radě EU:**
8. 7. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
20. 7. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
12. 11. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Konzultační.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 28. 7. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 19. 8. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**

Návrh je v souladu s principem subsidiarity.

- **Odůvodnění a předmět:**

Nezbytnost práva na tlumočení jako základní podmínku spravedlivého trestního řízení zdůrazňují některé mezinárodní smlouvy, ke kterým Česká republika přistoupila, zejména *Mezinárodní pakt o občanských a politických právech*¹⁴ a *Evropská úmluva o lidských právech a základních svobodách*.¹⁵

Ačkoliv všechny členské státy EU přistoupily k *Evropské úmluvě o lidských právech a základních svobodách* uzavřené v rámci Rady Evropy a lze hovořit o jednotném přístupu

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Ing. Janem Bauerem zpracoval Mgr. Michal Pohl, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PS PČR.

¹⁴ Čl. 14 odst. 2 písm. f).

¹⁵ Čl. 6 odst. 3 písm. a), e).

k obecným principům práva na spravedlivý proces, není tento přístup dostatečnou zárukou pro to, aby rozhodování cizích soudních orgánů s důvěrou uznávaly jak domácí soudní orgány, tak i účastníci trestního řízení.

Závěry zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 ukázaly, jak je pro vytvoření efektivní justiční spolupráce, která je jedním z cílů EU, nutné zajistit právě vzájemnou důvěru v soudní systémy jednotlivých členských států. K naplnění těchto závěrů byl Radou 29. listopadu 2000 přijat Program opatření pro uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí ve věcech trestních. Tento program poukázal na skutečnost, že vzájemné uznávání závisí na celé řadě parametrů, k nimž standardizace společných norem týkajících se práv osob, proti nimž se řízení vede, bezpochyby patří.

Zásadním předpisem, který měl zajišťovat harmonizaci vybraných norem týkajících se procesních práv osob, proti nimž se trestní řízení vede, mělo být *rámcové rozhodnutí Rady o určitých procesních právech při trestním řízení v celé Evropské unii*¹⁶. Návrh přinášel ucelený katalog minimálních procesních práv nezbytných, podle názoru Komise, k vytvoření vzájemné důvěry v soudní systémy členských států.

Přestože byl návrh důkladně diskutován, nedošlo mezi členskými státy ke shodě. Jako sporný bod se ukázal samotný právní základ návrhu¹⁷. Některé členské státy, mezi nimiž byla i Česká republika, zaujaly stanovisko, které odmítalo komunitární úpravu v oblasti vnitrostátního trestního práva procesního, ledaže by se vztahovala pouze na případy s přeshraničním prvkem. Rada na svém zasedání, které proběhlo ve dnech 12. – 13. 6. 2007 v Lucemburku, dospěla k názoru, že konsensus v této otázce není možný. Návrh komplexní úpravy byl poté Komisí stažen.

Po neúspěšném pokusu o přijetí komplexní úpravy se v současné době pro dosažení zamýšlených cílů jeví jako nejúčelnější postupný přístup. Vzhledem k tomu, že společná úprava práva na tlumočení a překlad vzbuzovala mezi členskými státy nejméně kontroverzí, byla jeho harmonizace na komunitární úrovni vybrána Komisí jako první.

- **Obsah a dopad:**

Návrh *rámcového rozhodnutí Rady o právu na tlumočení a překlad při trestním řízení* (dále jen *návrh rámcového rozhodnutí*) stanoví pravidla týkající se práva na tlumočení a na překlad při trestním řízení a při řízení týkajícím se výkonu evropského zatýkacího rozkazu¹⁸.

V prvním článku *návrhu rámcového rozhodnutí* jsou vymezeny subjekty, na které se vztahují pravidla týkající se práva na tlumočení a překlad při trestním řízení. Tato práva se vztahují na jakoukoli osobu od okamžiku, kdy jí příslušné orgány sdělí, že je podezřelá ze spáchání trestného činu, až do ukončení trestního řízení¹⁹.

Rámcová právní úprava týkající se práva na tlumočení je obsažena v článku 2 *návrhu rámcového rozhodnutí*. Členským státům je stanovena povinnost zajistit, aby osobě, proti níž se trestní řízení vede v jazyce, kterým nemluví ani mu nerozumí, byly poskytnuty tlumočnické služby. Tlumočení má být zajištěno ve všech stádiích trestního řízení. Právo

¹⁶ KOM(2004) 328 v konečném znění.

¹⁷ Článek 31 odst 1 Smlouvy o EU.

¹⁸ Řízení týkající se výkonu evropského zatýkacího rozkazu je v českém právním řádu součástí trestního řízení.

¹⁹ V české trestněprávní nauce se používá vhodnější termín osoba, proti níž se trestní řízení vede.

na tlumočnicka má osoba, proti níž se trestní řízení vede, také v případě právního poradenství, které je v průběhu řízení poskytováno.

Členské státy dále zajistí, aby v případě rozhodnutí, že tlumočení není potřebné, bylo osobě, proti níž se řízení vede, garantováno právo na odvolání. Právo na tlumočení se nevztahuje pouze na podezřelé, kteří nerozumí ani nemluví jazykem, v němž je vedeno trestní řízení, ale také na osoby s poruchou sluchu či řeči.

Článek 3 *návrhu rámcového rozhodnutí* upravuje povinnosti členských států týkající se zajištění překladu podstatných dokumentů pro trestní řízení. Členské státy jsou povinny zajistit překlad podstatných dokumentů. Za podstatné dokumenty jsou podle *návrhu rámcového rozhodnutí* považovány zejména příkaz k zadržení, obžaloba, obvinění, podstatné důkazní materiály a rozsudek. Ten, proti němuž se řízení vede, má také právo odůvodněně požádat o překlad dalších dokumentů. Členské státy jsou povinny zajistit právo na odvolání proti rozhodnutí, kterým se zamítá překlad podstatných dokumentů.

Podle článku 4 *návrhu rámcového rozhodnutí* jsou členské státy povinny hradit veškeré náklady na tlumočení a překlad při trestním řízení.

Tlumočení a překlad musí být poskytovány takovým způsobem, aby ten, proti němuž se řízení vede, mohl účinně vykonávat svá práva. Členské státy zajistí odbornou přípravu a vzdělávání soudcům, právním zástupcům a dalším justičním pracovníkům, za účelem zajištění práva na tlumočení a překlad.

Žádné ustanovení tohoto *návrhu rámcového rozhodnutí* nesmí být vykládáno restriktivně tak, aby byla omezena procesní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně základních práv a svobod, nebo práva, která jsou zaručena právními předpisy jednotlivých členských států, pokud poskytují vyšší úroveň ochrany.

Členské státy jsou povinny přijmout nezbytná opatření v souladu s tímto návrhem rámcového rozhodnutí nejpozději do 24 měsíců od vyhlášení tohoto rámcového rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie.

Stanovisko vlády ČR:

Vláda České republiky vítá veškeré legislativní návrhy směřující k vytváření důvěry v justiční systémy členských států, k předkládané úpravě má však několik zásadních připomínek, týkajících se zejména proporcionality některých ustanovení.

Vláda České republiky považuje tento návrh za konformní s principem subsidiarity podle čl. 5 Smlouvy o založení Evropského společenství.

- **Odůvodněné stanovisko:**

Některá ustanovení²⁰ navrhovaného rámcového rozhodnutí by mohla vzbuzovat obavy, že jsou způsobilá snížit standard ochrany práv osob, proti nimž se trestní řízení vede, který jim zajišťuje právní řád ČR. Návrh rámcového rozhodnutí však obsahuje interpretační klauzuli²¹, která stanoví, že žádné ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí nesmí být vykládáno tak, že omezuje jakákoliv práva a procesní záruky, které mohou být zaručeny

²⁰ Jde zejména o ustanovení čl. 2 odst. 3 a 4 který fakticky zavádí formální proceduru směřující k vydání rozhodnutí, že tlumočení je potřebné, či nikoli.

²¹ Čl 6.

Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod nebo podle zákonů členského státu, které poskytují vyšší úroveň ochrany. Lze se tedy domnívat, že pokud je ve vnitrostátní právní úpravě garantován vyšší standard, tak bude i po přijetí komunitární úpravy zachován.

Z hlediska českého právního řádu lze považovat za poněkud problematický především čl. 3 návrhu, který upravuje právo na překlad „podstatných dokumentů“. Zatímco český právní řád obsahuje taxativní výčet dokumentů, u nichž má osoba, proti níž se řízení vede, právo na překlad, návrh rámcového rozhodnutí obsahuje demonstrativní výčet tzv. „podstatných dokumentů.“ Zároveň umožňuje, aby podezřelý nebo jeho obhájce mohli předložit odůvodněnou žádost o překlad dalších dokumentů, mimo jiné právního poradenství poskytnutého písemně obhájcem podezřelého. V případě, že tato žádost bude odmítnuta, mají členské státy zajistit, aby existovalo právo odvolat se proti rozhodnutí o zamítnutí překladu jakéhokoliv dokumentu. To by mohlo vést jednak k průtahům v řízení, jednak ke zvýšení finančních nákladů.

K návrhu rámcového rozhodnutí z hlediska principu subsidiarity:

Na základě návrhu parlamentů členských států bylo na schůzce předsedů výborů pro evropské záležitosti konané v Praze dne 10. února 2009 rozhodnuto o provedení testu subsidiarity ve vztahu k návrhu rámcového rozhodnutí o právu na tlumočení a překlad při trestním řízení. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno na XLI. konferenci výborů pro evropské záležitosti (COSAC) konané v Praze 12. května 2009.

Členské státy se ve Smlouvě o Evropské unii zavazují ke společnému postupu v oblasti spolupráce v trestních věcech. Splnění tohoto závazku je podmíněno vzájemnou důvěrou v systémy trestního práva členských států. Důvěru lze mimo jiné zajistit také stanovením standardů procesních institutů sloužících k ochraně procesních práv těch, proti nimž se trestní řízení vede.

Podle důvodové zprávy připojené k návrhu rámcového rozhodnutí nemůže být požadovaného cíle (vzájemné důvěry v právní systémy členských států) uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože návrh má podpořit vzájemnou důvěru mezi nimi, a proto je důležité dohodnout se na společných minimálních normách platných v celé Evropské unii. Návrh, podle názoru Komise, sblíží podstatné procesní předpisy týkající se tlumočení a překladu při trestním řízení s cílem budovat vzájemnou důvěru.

Pokud přistoupíme na argument, že těchto cílů může být dosaženo nejlépe na komunitární úrovni, lze se ztotožnit s názorem Komise, že předkládaný návrh rámcového rozhodnutí je v souladu s principem subsidiarity.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Projednávání dokumentu v Evropském parlamentu se prozatím nachází v přípravné fázi.
- **Závěr:**
Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** Návrh rámcového rozhodnutí Rady o právu na tlumočení a překlad při trestním řízení;
2. **ž á d á v l á d u**, aby ho informovala o dalším projednávání tohoto dokumentu.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 465

Jan Bauer v. r.
zpravodaj výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

2009
5. volební období

465.

USNESENÍ

výboru pro evropské záležitosti
z 58. schůze konané dne 12. listopadu 2009

**k Zelené knize – Podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání /kód dokumentu
11968/09, KOM(2009) 329 v konečném znění/**

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Ing. Jany Matesové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Ladislavy Zelenkové a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Ladislava Zelenková v. r.
zpravodajka výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

DOKUMENT 11968/09

Zelená kniha – Podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání

KOM(2009) 329 v konečném znění, kód Rady 11968/09

- **Právní základ:**
Dokument informační povahy
- **Datum zaslání Radě EU:**
8. 7. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
27. 7. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Dokument nepodléhá schvalování v evropských institucích.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 30. 7. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23. 10. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Zelená kniha není v rozporu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Mobilita ve vzdělávání patří k obecně uznávaným a podporovaným nástrojům osobního a profesního rozvoje. Světová hospodářská krize se stala nejnovějším impulsem pro oživení činnosti EU v této oblasti, protože osoby s širším okruhem znalostí a dovedností a více zkušenostmi mají větší šanci nalézt uplatnění i v době hospodářských potíží a mohou pomoci tyto potíže překonat. Komise zdůraznila význam podpory mobility v Plánu evropské hospodářské obnovy²² i ve sdělení o zaměstnanosti z června 2009.²³

Ani po více než 20 letech od vzniku programů Společenství na podporu mobility ve vzdělávání není tato mobilita běžnou součástí vzdělávacího procesu. Zpráva o vysokém školství v Evropě za rok 2009 konstatuje, že z členských států EU vykazuje relativně vysokou míru mobility jak s ohledem na podíl cizinců studujících v zemi, tak s ohledem na podíl domácích studentů studujících v zahraničí pouze Kypr. U velkých států jako

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajkou výboru pro evropské záležitosti Ladislavou Zelenkovou zpracovala Mgr. Helena Paldusová, odborná konzultantka Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

²² KOM(2008) 800 v konečném znění

²³ Sdělení Komise – Společný závazek v oblasti zaměstnanosti, KOM(2009) 257 v konečném znění

Francie, Německo a Velká Británie je výrazně vyšší podíl cizinců studujících v zemi, zatímco ze Slovenska a Irska naopak mnohem více studentů odchází studovat do zahraničí, než jich přichází.²⁴

Na podporu mobility je v současné době určena řada programů a iniciativ, zejména program celoživotního učení 2007 – 2013, a také strukturální fondy. Pro účastníky ze třetích zemí jsou určeny programy Erasmus Mundus a Tempus.

Zelená kniha reaguje na závěry Rady z listopadu 2008 týkající se mobility mladých lidí²⁵ a Komuniké z Lovaně, přijaté v dubnu 2009 ministry odpovědnými za vysokoškolské vzdělávání v zemích účastnících se Boloňského procesu, které stanovilo cíl, aby do roku 2020 mělo zkušenost se studiem nebo odbornou přípravou v zahraničí alespoň 20 % těch, kdo své vzdělání dokončí v Evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání.²⁶

Snaží se postihnout situaci všech mladých lidí ve věku od 16 do 35 let v různých vzdělávacích kontextech, tj. ve středním a vysokém školství, na stážích, v učňovském poměru, v rámci výměny mládeže, při dobrovolné činnosti nebo odborném výcviku, a to jak v rámci EU, tak mimo ni. Zaměřuje se na organizovanou fyzickou přeshraniční mobilitu uvnitř odvětví (škol, vysokých škol, podniků apod.) i mezi nimi.

- **Obsah a dopad:**

Zelená kniha obsahuje otázky ve třech oblastech: příprava na období mobility, vlastní pobyt v zahraničí a nové partnerství pro mobilitu.

- 1. Příprava na období mobility ve vzdělávání**

Pečlivá příprava je klíčovým předpokladem pro úspěšný zahraniční pobyt, a měla by tak být těžištěm jakéhokoli programu. Zahrnuje následující aspekty:

- informace a poradenství – množství dostupných informací klade velké nároky na schopnost orientace v nich. Klíčovou otázkou je zlepšení jejich faktické dostupnosti, tj. jak usnadnit zájemcům přístup k informacím, které skutečně potřebují;
- podpora a motivace – všeobecně uznávaný přínos mobility není často dostatečným důvodem skutečně se do ní zapojit. Příčiny mohou být subjektivní, ale i obecnější; patří k nim např. obtíže při uznávání dosažených výsledků. Otázky se týkají jednak lepší propagace přínosů mobility a jednak existujících překážek;
- jazyky a kultura – jazyk představuje pro některé mladé lidi stále hlavní překážku mobility. Barcelonský cíl z roku 2002 vyučovat alespoň dva cizí jazyky od raného věku přinesl prozatím pouze omezený praktický pokrok;
- právní otázky – jedná se zejména o právní status účastníků mobility. Komise zvažuje vytvoření právního rámce pro mobilitu nezletilých a statusu evropského stážisty. Pozornost vyžaduje také postavení doktorandů/mladých výzkumných pracovníků, jejichž status (student/zaměstnanec) ovlivňuje nároky v oblasti sociálního zabezpečení;
- přenositelnost grantů a půjček – sociální dávky a půjčky ze země původu mohou být významným zdrojem finančních prostředků pro financování vzdělávání. Tato forma

²⁴ *Higher Education in Europe 2009: Developments in the Bologna Process*. Education, Audiovisual and Culture Executive Agency, 2009. http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/099EN.pdf

²⁵ Úř. věst. C 320, 16.12.2008

²⁶ http://www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/bologna/conference/documents/Leuven_Louvain-la-Neuve_Communique_April_2009.pdf

podpory by měla být bez omezení použitelná i na vzdělávání v jiných členských státech²⁷, avšak v praxi je její využití pro tyto účely spojeno s různými omezeními, případně není umožněno vůbec;²⁸

- mobilita směřující do EU a mimo ni – některé specifické překážky mobility se pokusila odstranit směrnice 2004/114/ES o podmínkách přijímání studentů ze třetích zemí a směrnice 2005/71/ES o vízech pro zahraniční výzkumné pracovníky. Komise zvažuje rozšíření zjednodušených režimů přijímání i na další skupiny;
- příprava období mobility a otázky zajišťování kvality – z hlediska zajišťování kvality bylo přínosem přijetí Evropské charty kvality mobility a chart pro konkrétní odvětví (např. odbornou přípravu). Otázky směřují k možným dalším nástrojům pro zajištění kvality (např. dohody mezi přijímající a vysílající institucí a účastníkem);
- zapojení znevýhodněných skupin – specifickou podporu osobám se zvláštními potřebami poskytují program celoživotního učení, program Mládež v akci a Erasmus Mundus. Komise zvažuje možnost rozšíření této praxe na další programy a iniciativy.

2. Pobyt v zahraničí a navazující aktivity

- vedení a integrace – otázka v této oblasti směřuje k roli hostitelské organizace;
- uznávání a validace – v současné době již existuje řada nástrojů na evropské úrovni, které uznávání a validaci usnadňují (systémy kreditů, Evropský rámec kvalifikací, dodatky k diplomům, Youthpass aj.). V oblasti vysokoškolského vzdělávání se uplatňuje také úmluva Rady Evropy a UNESCO o uznávání kvalifikací (lisabonská úmluva o uznávání) z roku 1997. Za realizaci většiny těchto nástrojů jsou odpovědné orgány členských států. Důležitou otázkou je i validace neformálního a informálního učení.

3. Nové partnerství pro mobilitu

- mobilizace aktérů a využití zdrojů – tato oblast se týká zapojení různých aktérů (správních orgánů, občanské společnosti, podniků aj.) na různých úrovních do propagace a podpory mobility. Komise vidí velký potenciál ve spolupráci na regionální úrovni (partnerství Comenius Regio). Další důležitou otázkou je financování, resp. zajištění zdrojů nad rámec evropských programů mobility. Jako nové zdroje se začínají prosazovat strukturální fondy, zejména Evropský sociální fond, a Evropská investiční banka. Důležitým tématem je i nalezení zdrojů mimo evropské financování;
- aktivnější zapojení podniků – přínosem podniků mohou být jak nová místa pro mladé lidi, tak i finanční prostředky. Klíčovou otázkou je motivace podniků pro zapojení do podpory mobility;
- vytváření virtuálních sítí a eTwinning – virtuální mobilita nenahradí mobilitu fyzickou, avšak může pomoci ve fázi přípravy a může být alternativou pro ty, kdo vycestovat nechtějí nebo nemohou. Otázkou je její efektivní využití;
- zapojení „šřitelů“ – otázky v této oblasti směřují k možnostem podpory osob propagujících mobilitu, jako jsou učitelé, školitelé nebo pracovníci s mládeží. Důležitou roli v tomto směru hrají také lidé s osobní zkušeností s mobilitou;

²⁷ Vyplývá to z judikatury Soudního dvora ve spojených věcech C-11/06 a C-12/06, rozsudek ze dne 23.10.2007, Sb. rozh. z roku 2007, s. I-9161.

²⁸ Bezpodmínečná přenositelnost v EU existuje pouze v zemích Beneluxu. V ČR se uplatňují omezení týkající se typu programu – studium v zahraničí musí být po věcné stránce součástí studijního programu na domácí vysoké škole. Itálie, Lotyšsko, Polsko a Rumunsko přenositelnost národní podpory neumožňují vůbec. Blíže viz *Higher Education in Europe 2009: Developments in the Bologna Process*. Education, Audiovisual and Culture Executive Agency, 2009.

- cíle mobility – na evropské úrovni byl ministry ze zemí účastnících se Boloňského procesu stanoven cíl, pokud jde o účast vysokoškolských absolventů v programech mobility (viz výše). Komise chce prozkoumat možnosti stanovení cílů také v oblasti odborného vzdělávání a mobility učitelů, jakož i cílů na nižších úrovních (regiony, univerzity, podniky, sdružení aj.).

Stanovisko vlády ČR:

Vláda ČR zelenou knihu v obecné rovině vítá a ztotožňuje se s jejími cíli. Podrobnější stanovisko bude formulováno na základě veřejné konzultace na národní úrovni.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Do 15. prosince 2009 probíhá veřejná konzultace k zelené knize. Komise poté vyhodnotí její výsledky. V Evropském parlamentu je projednávání zelené knihy v přípravné fázi.
- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** Zelenou knihu – Podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání;
2. **ž á d á v l á d u**, aby ho seznámila s výsledky veřejné konzultace na národní úrovni a svým stanoviskem, které bude na jejich základě formulováno;
3. **ž á d á v l á d u**, aby ho informovala o konkrétních připravovaných opatřeních pro realizaci cílů zelené knihy, včetně jejich finančního zajištění;
4. **u s n á š í s e** postoupit tento dokument spolu se svým usnesením a rámcovou pozicí vlády pro informaci výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 466

Ladislava Zelenková v. r.
zpravodajka výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období

466.

USNESENÍ

výboru pro evropské záležitosti
z 58. schůze konané dne 12. listopadu 2009

**k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních na zabezpečení
dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice 2004/67/ES /kód dokumentu
11892/09, KOM(2009) 363 v konečném znění/**

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministra průmyslu a obchodu Ing. Tomáše Hünera, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Gabriely Kalábkové a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Gabriela Kalábková v. r.
zpravodajka výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

DOKUMENT 11892/09

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních na zabezpečení dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice 2004/67/ES

**KOM(2009) 363 v konečném znění, kód Rady 11892/09
Interinstitucionální spis 2009/0108/COD**

- **Právní základ:**
Článek 95 Smlouvy ES
- **Datum zaslání Radě EU:**
16. 7. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
22. 7. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Spolurozhodování.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 25. 8. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23. 10. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh je v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Předložený návrh je výsledkem **revize směrnice 2004/67/ES** a také **přímým důsledkem plynové krize z ledna letošního roku**, která představovala zásadní narušení dodávek zemního plynu z Ruské federace přes území Ukrajiny do členských států EU. Návrh reaguje na vzrůstající externí závislost EU na dodávkách zemního plynu ze třetích zemí a na rostoucí rizika v souvislosti s tranzitem dodávek zemního plynu. Stávající úprava a nastavené mechanismy nejsou dostatečné k zajištění účinné odezvy v kritických případech, jako je např. přerušení dodávek. Směrnice 2004/67/ES se primárně zaměřuje na zabezpečení dodávek na vnitrostátní úrovni a upravuje vztahy subjektů na vnitrostátním trhu (stát vs. dodavatelé vs. podniky a domácnosti), nenabízí však dostatečné mechanismy k řešení problematiky přesahující vnitrostátní úroveň. Komise proto navrhuje nahradit směrnicí 2004/67/ES nařízením, jehož **cílem je zavedení**

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Janem Hamáčkem zpracoval Ing. Filip Ficner, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

mechanismů umožňujících plynárenským podnikům, aby byly schopné zajistit dodávky odběratelům v rámci EU co nejdéle a bez omezení na vnitrostátní úrovni.

- **Obsah a dopad:**

Jelikož zabezpečení dodávek zemního plynu do členských států EU je věcí rostoucího významu pro celou Unii, návrh přisuzuje **odpovědnost za zajištění dodávek** nejen plynárenským podnikům, ale současně i členským státům (prostřednictvím příslušných orgánů), průmyslovým odběratelům a Komisi. Zdůrazňuje nezbytnost **jejich vzájemné spolupráce** a u přijatých opatření klade podmínky transparentnosti, nediskriminace, přiměřenosti a nenarušení hospodářské soutěže a fungování vnitřního trhu. Dle návrhu je povinností členských států určit příslušný orgán zodpovědný za provádění opatření stanovených nařízením, jehož hlavním úkolem je po konzultaci s dotčenými subjekty vypracovávat **plán preventivních opatření**²⁹ a **plán pro stavy nouze**³⁰ (nejpozději do 31. března 2011). Plány preventivních opatření je třeba aktualizovat každé dva roky, mohou být zpracovány i na společné regionální úrovni namísto jednotlivých vnitrostátních plánů. Návrh stanoví povinnost plány zveřejňovat a oznamovat Komisi. Plán pro stav nouze zajistí, aby byl i v případě stavu nouze zachován přeshraniční přístup ke skladovacím zařízením, nezavede žádná opatření nepatřičně omezující přeshraniční tok plynu. V nouzových situacích je možné jako **poslední instanci** použít i **netržní opatření** (dle přílohy III)³¹, jsou-li tržní opatření již vyčerpána a není možné se s narušením dodávek vypořádat.

Návrh definuje povinné **informace podávané během stavu nouze** příslušnému státnímu orgánu a Komisi (např. denní poptávku po plynu s prognózou na další tři dny, hodinový tok plynu na přeshraničních vstupních a výstupních bodech, plánovaná opatření atp.), jakož i **každoroční zprávy** podávané členskými státy Komisi (roční množství dováženého plynu, trvání a dodavatelské země, maximální propojovací kapacitu, hlavní prvky dohod se třetími zeměmi atp.). Pro usnadnění koordinace opatření návrh zřizuje **Koordinační skupinu pro otázky plynu** složenou ze zástupců členských států, agentury ACER³², sítě ENTSO-G³³ a reprezentativních subjektů dotčeného odvětví a ze zástupců odběratelů. Skupině předsedá zástupce Komise. Návrh stanoví členským státům povinnost zajistit kapacitní **standard pro infrastrukturu**, tzv. pravidlo N-1,³⁴ tj. aby i v případě vyřazení/narušení největší infrastruktury byla zbývající infrastruktura schopna uspokojit poptávku za definovaných podmínek. Je povinností členského státu oznamovat Komisi nedodržení standardu N-1. Provozovatelům přepravní soustavy je návrhem uložena povinnost umožnit do dvou let od vstupu nařízení v platnost využití přepravní kapacity pro přepravu plynu oběma směry³⁵, pokud Komise nerozhodne, že takové opatření nezlepší zabezpečení dodávek. V návrhu je rovněž definován tzv. **standard pro dodávky**, který stanoví podmínky, kdy stát (prostřednictvím opatření příslušného orgánu) zajistí

²⁹ Obsahem plánu preventivních opatření jsou: opatření pro splnění standardů pro infrastrukturu a zabezpečení dodávek, posouzení rizik, preventivní opatření, informace o povinnostech veřejné služby.

³⁰ Plán pro stav nouze vymezuje úlohy a povinnosti plynárenských podniků a průmyslových odběratelů i příslušného orgánu, stanoví postupy pro každou krizovou úroveň (včasné varování – výstraha – stav nouze), určuje krizového manažera či skupinu, stanoví povinnosti podávání zpráv, popisuje mechanismy spolupráce s ostatními členskými státy a stanoví podíl tržních i netržních opatření na řešení situace.

³¹ Strategické skladování plynu, přechod na jiné palivo, povinné snižování poptávky.

³² Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů.

³³ Evropská síť provozovatelů přepravních soustav zemního plynu.

³⁴ Výpočet standardu stanoví metodika v příloze I návrhu.

³⁵ Jde o možnost obrátit směr toku dodávek plynu v plynovodu, takové „obrácení plynovodu“ letos v lednu umožnilo ČR pomoci zásobovat Slovensko v době přerušování dodávek z Ruské federace.

dodávky chráněným odběratelům³⁶, a to v obdobích definovaných v článku 7. Toho je možné dosáhnout i na regionální úrovni či na úrovni EU.

Návrh umožňuje Komisi vyhlásit i tzv. **stav nouze pro Společenství** na žádost jednoho příslušného orgánu nebo pokud dojde ke zkrácení denního dovozu plynu ze třetích zemí do EU o více než 10 %. Po vyhlášení stavu nouze Komise svolá Koordinační skupinu pro otázky plynu, zajistí výměnu informací a soudržnost, koordinuje opatření vůči třetím zemím, může uložit příslušným orgánům členských států či plynárenským podnikům změnu jejich opatření, neřeší-li tyto vhodně stav nouze.³⁷

Stanovisko vlády ČR:

ČR obecně souhlasí s navrhovanými opatřeními, nicméně za nejdůležitější opatření ke zvýšení bezpečnosti zásobování plynem považuje investice do plynové infrastruktury (zejména propojení mezi členskými státy). ČR se přiklání ke stanovisku většiny členských států, že vhodnějším legislativním nástrojem by bylo přijetí předpisu ve formě směrnice a právním základem by měl být spíše článek 100³⁸ Smlouvy o založení Evropského společenství.

Dopad na právní řád a státní rozpočet ČR:

Nařízení je nástrojem s přímou účinností bez nutnosti transponovat předpis do právního řádu ČR. Dopad na státní rozpočet nelze v současné fázi projednávání návrhu odpovědně specifikovat.

• **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

V Evropském parlamentu byl dokument přidělen k projednání do výborů, první čtení v plénu bylo stanoveno na 24. března 2010. V Radě ve složení ministrů pro energetiku by měl být dokument projednán na prosincovém zasedání (7. prosince 2009).

• **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních na zabezpečení dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice 2004/67/ES a rámcovou pozici vlády;
2. **ž á d á v l á d u** o další průběžné informace k tomuto dokumentu.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 467

Gabriela Kalábková v. r.
zpravodajka výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

³⁶ Těmi jsou domácnosti již připojené k distribuční síti a mohou jimi být rozhodnutím státu i malé a střední podniky, školy a nemocnice.

³⁷ Obecně předložený návrh dává Komisi velké množství pravomocí, kterými doposud nedisponovala a obzvláště v případě krize (např. obdobné té z letošního ledna) by se Komise stala zcela dominantním subjektem na vnitřním trhu s plynem.

³⁸ Týká se závažných obtíží při zásobování určitými výrobky.

*Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období*

467.

USNESENÍ

*výboru pro evropské záležitosti
z 58. schůze konané dne 12. listopadu 2009*

- k Návrhu rozhodnutí Rady o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropského výboru pro systémová rizika /kód dokumentu 13645/09, KOM(2009) 500 v konečném znění/**
- k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Společenství a o zřízení Evropského výboru pro systémová rizika /kód dokumentu 13648/09, KOM(2009) 499 v konečném znění/**
- k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví /kód dokumentu 13652/09, KOM(2009) 501 v konečném znění/**
- k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění /kód dokumentu 13653/09, KOM(2009) 502 v konečném znění/**
- k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy /kód dokumentu 13654/09, KOM(2009) 503 v konečném znění/**
-

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministra financí Mgr. Kláry Hájkové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Petra Krilla a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Petr Krill v. r.
zpravodaj výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

DOKUMENT 13648/09
DOKUMENT 13645/09
DOKUMENT 13652/09
DOKUMENT 13653/09
DOKUMENT 13654/09

LEGISLATIVNÍ BALÍČEK
Posílení finančního dohledu v Evropě

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Společenství a o zřízení Evropského výboru pro systémová rizika

KOM(2009) 499 v konečném znění, kód Rady 13648/09
Interinstitucionální spis 2009/0140/COD

Návrh rozhodnutí Rady o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropského výboru pro systémová rizika

KOM(2009) 500 v konečném znění, kód Rady 13645/09
Interinstitucionální spis 2009/0141/AVC

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví

KOM(2009) 501 v konečném znění, kód Rady 13652/09
Interinstitucionální spis 2009/0142/COD

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění

KOM(2009) 502 v konečném znění, kód Rady 13653/09
Interinstitucionální spis 2009/0143/COD

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy

KOM(2009) 503 v konečném znění, kód Rady 13654/09
Interinstitucionální spis 2009/0144/COD

- **Právní základ:**
Článek 95 Smlouvy ES (návrhy nařízení)
Článek 105 odst. 6 Smlouvy ES (návrh rozhodnutí)
- **Datum zaslání Radě EU:**
24. 9. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
1., 5. a 6. 10. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Spolurozhodování (návrhy nařízení), souhlas EP (návrh rozhodnutí).
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 19. 10. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23. 10. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrhy jsou v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Evropská komise dne 23. září 2009 představila balíček pěti legislativních návrhů, které mají posílit dohled nad evropským finančním trhem. Cílem předkládaného legislativního balíčku je odstranit nedostatky stávajícího systému finančního dohledu v EU a posílit tento systém, aby se předešlo opakování krize z roku 2008. Návrhy jsou založeny na doporučeních odborné skupiny vedené Jacquesem de Larosièrem vydaných v březnu 2009 a navazují na sdělení Komise o finančním dohledu v EU z května téhož roku, jehož cíle v červnu 2009 podpořila Evropská rada.

Na základě těchto návrhů bude zřízen Evropský výbor pro systémová rizika, který bude zjišťovat rizika pro finanční systém jako celek a jehož stěžejním úkolem bude vydávat včasné varování vyžadující rychlou akci. Dále bude ustaven Evropský systém orgánů finančního dohledu složený z orgánů dohledu jednotlivých členských států a zřízeny tři evropské orgány dohledu: pro oblast bankovníctví; pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění; a pro cenné papíry a trhy.

Přeložení těchto návrhů je reakcí na současnou finanční krizi, jež odhalila některé nedostatky v dohledu nad finančním trhem v EU. Členské státy se v rámci diskusí o příčinách krize shodly, že je třeba přikročit k opatřením, která by hlavní nedostatky odstranila a napomohla předejít opakování krize.

- **Obsah a dopad:**
Cílem nové právní úpravy prohlubující spolupráci v oblasti finančního dohledu je do budoucna udržitelné posílení finanční stability v celé EU, zajištění jednotného uplatňování a prosazování stejných základních technických pravidel, zabezpečení včasného odhalování rizik v systému a umožnění mnohem účinnější spolupráce v mimořádných

situacích a při řešení sporů mezi orgány dohledu. Návrh na nový evropský systém dohledu vychází z de Larosièrovy zprávy, kterému členské státy daly politickou podporu.

Předložené návrhy právních předpisů řeší nedostatky v oblasti obezřetnostního dohledu na makro a mikroúrovni a zřizují za tímto účelem tyto orgány:

- **Evropský výbor pro systémová rizika**, který bude sledovat a posuzovat rizika pro stabilitu finančního systému jako celku (tzv. „obezřetnostní dohled na makroúrovni“). Bude zajišťovat včasné varování před systémovými riziky, která by mohla narůstat, a v případě potřeby vydávat doporučení k přijetí opatření na jejich řešení.
- **Evropský systém orgánů finančního dohledu** pro dohled nad jednotlivými finančními institucemi (tzv. „obezřetnostní dohled na mikroúrovni“), který bude tvořit síť orgánů finančního dohledu z členských států, jež budou spolupracovat s novými evropskými orgány dohledu. Ty vzniknou ze současných výborů pro bankovníctví, cenné papíry a pojištění a zaměstnanecké penzijní systémy a ponese název **Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy**.

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Společenství a o zřízení Evropského výboru pro systémová rizika (kompromisní návrh předsednictví)

Tímto návrhem se zřizuje Evropský výbor pro systémová rizika jako nový nezávislý orgán bez právní subjektivity odpovědný za realizaci makroobezřetnostního dohledu nad celým finančním systémem EU a který by identifikoval rizika z hlediska finanční stability a v případě nutnosti vydal varování před riziky a doporučení pro opatření k řešení těchto rizik. Tento orgán bude mít tři cíle:

- rozvíjet evropskou makroobezřetnostní perspektivu s cílem řešit problém roztržité analýzy jednotlivých rizik na vnitrostátní úrovni;
- zvýšit efektivitu mechanismů včasného varování zlepšením interakcí mezi mikro a makroobezřetnostní analýzou;
- umožnit, aby se posouzení rizik projevilo přijetím opatření na straně příslušných orgánů.

Evropský výbor pro systémová rizika bude mít generální radu, řídicí výbor, sekretariát a poradní technický výbor. Generální rada přijímá rozhodnutí nezbytná pro zajištění výkonu úkolů svěřených Evropskému výboru pro systémová rizika a je hlavním rozhodovacím orgánem, která ponese odpovědnost za přijímání varování a doporučení. Generální rada je složena ze členů s hlasovacím právem a ze členů bez hlasovacího práva. Členy generální rady s hlasovacím právem jsou: guvernéři národních centrálních bank; prezident Evropské centrální banky nebo viceprezident Evropské centrální banky, je-li prezident Evropské centrální banky zvolen předsedou Evropského výboru pro systémová rizika; člen Evropské komise; předsedové tří evropských orgánů dohledu. Členy generální rady bez hlasovacího práva jsou: jeden zástupce na vysoké úrovni příslušných vnitrostátních orgánů dohledu za každý členský stát; předseda Hospodářského a finančního výboru. Generální rada rozhoduje prostou většinou hlasů přítomných členů s hlasovacím právem a v případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

V čele Evropského výboru pro systémová rizika je předseda, který je volen na období 5 let členy a z řad členů generální rady, kteří jsou také členy Generální rady Evropské centrální banky.

Řídící výbor napomáhá při přípravě zasedání generální rady, přezkoumává dokumenty, které mají být projednávány, a sleduje postup probíhající práce Evropského výboru pro systémová rizika.

Sekretariát poskytuje analytickou, statistickou, správní a logistickou podporu Evropskému výboru pro systémová rizika. Při svých analýzách se sekretariát opírá o technické poradenství centrálních bank a orgánů dohledu členských států.

Evropský výbor pro systémová rizika je podporován poradním technickým výborem, který poskytuje poradenství a pomoc v technických otázkách.

Evropský výbor pro systémová rizika by měl v případě potřeby vydávat varování v případě, že identifikovaná systémová rizika jsou považována za významná a vydávat doporučení pro nápravná opatření v reakci na zjištěná rizika obecné povahy týkající se Společenství jako celku, jednotlivých členských států nebo skupin členských států se stanovenou lhůtou pro příslušnou politickou reakci. Pro zvýšení váhy a oprávněnosti by tato varování a doporučení měla být předávána prostřednictvím Rady a v případě potřeby prostřednictvím nově zřízených evropských orgánů dohledu.

Evropský výbor pro systémová rizika bude mít možnost monitorovat dodržování svých doporučení na základě zpráv od adresátů, aby bylo zajištěno, že jeho varování a doporučení jsou účinně dodržována.

Evropský výbor pro systémová rizika bude mít možnost rozhodnout, zda by varování nebo doporučení mělo zůstat důvěrné nebo zda by mělo být zveřejněno.

Evropský výbor pro systémová rizika by měl koordinovat svou činnost s Mezinárodním měnovým fondem a s nově zřízenou Radou pro finanční stabilitu, od nichž se očekává, že budou poskytovat včasné varování týkající se makrobezpečnostních rizik na globální úrovni.

Návrh rozhodnutí Rady o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropského výboru pro systémová rizika

Tento návrh pověřuje Evropskou centrální banku zajišťovat sekretariát pro nově zřízený Evropský výbor pro systémová rizika a poskytovat mu analytickou, statistickou, logistickou a správní podporu. Evropská centrální banka rovněž musí pro tento sekretariát zabezpečit dostatečné lidské a finanční zdroje pro jeho fungování.

Vedoucí sekretariátu je jmenován Evropskou centrální bankou po konzultaci s generální radou Evropského výboru pro systémová rizika.

Předseda generální rady uděluje pokyny vedoucímu sekretariátu jménem Evropského výboru pro systémová rizika a vedoucí sekretariátu nebo jeho zástupce je přítomen na zasedáních generální rady a řídicího výboru Evropského výboru pro systémová rizika.

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy

Třemi výše uvedenými samostatnými návrhy se zřizuje Evropský systém orgánů finančního dohledu, zahrnující zřízení tří evropských orgánů dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví; Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění; Evropský orgán pro cenné papíry a trhy). Tyto nově zřízené orgány dohledu nahradí v současné době působící na úrovni EU tři výbory pro finanční služby, které mají pouze poradní úlohu (Evropský výbor orgánů bankovního dohledu, Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním, Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry).

Nově zřízené orgány převezmou všechny úkoly stávajících výborů pro finanční služby a navíc jim budou svěřeny určité zvláštní pravomoci zahrnující:

- přípravu návrhů technických norem podle zásad zlepšování právní úpravy,
- řešení sporů mezi orgány dohledu z jednotlivých členských států v případech, kdy mají podle právní úpravy spolupracovat nebo dojít ke shodě,
- přispívání k zajištění jednotného uplatňování technických předpisů,
- v případě Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy přímý dohled nad ratingovými agenturami,
- úlohu koordinátora v mimořádných situacích.

Tyto nové evropské orgány dohledu budou institucemi EU s právní subjektivitou a budou představovat klíčový prvek navrhovaného Evropského systému finančního dohledu, který by měl působit jako síť orgánů dohledu a bude tvořen z vnitrostátních orgánů členských států, Smíšeného výboru evropských orgánů dohledu, který se bude zabývat meziodvětvovými otázkami a Evropské komise. Evropské orgány dohledu by měly požívat maximální nezávislosti, aby mohly objektivně plnit své poslání, avšak budou-li to vyžadovat institucionální důvody a povinnosti podle Smlouvy, zapojí se do práce evropských orgánů dohledu i Komise.

Hlavním rozhodovacím orgánem každého evropského orgánu dohledu bude jeho rada orgánů dohledu, která bude tvořena vedoucími představiteli příslušných vnitrostátních orgánů dohledu a předsedou příslušného evropského orgánu dohledu. Předseda bude předsedat zasedáním rady orgánů dohledu a řídicí rady a bude jednat jako vedoucí představitel a zástupce evropského orgánu dohledu. Za každodenní řízení každého evropského orgánu dohledu bude odpovídat výkonný ředitel. Pokud jde o sídla nových evropských orgánů dohledu, navrhuje se zachovat současná sídla stávajících výborů orgánů dohledu, protože to usnadní rychlý a účinný přechod na nový režim.

Hlavní kompetence nových evropských orgánů dohledu

- vypracování technických norem
Zřízení tří evropských orgánů dohledu by mělo být doprovázeno vytvořením jednotného souboru harmonizovaných pravidel, aby se zajistilo jednotné uplatňování, a tím se přispělo k účinnějšímu fungování vnitřního trhu. Návrh stanoví, že evropské orgány dohledu mohou v oblastech konkrétně stanovených

právními předpisy připravovat návrhy technických norem, které se předkládají Komisi ke schválení prostřednictvím nařízení nebo rozhodnutí.

Technické normy by měly určovat podmínky uplatňování pravidel obsažených v základních nástrojích přijímaných Evropským parlamentem a Radou a případně v prováděcích opatřeních Komise. Součástí technických norem by neměla být politická volba. V případě, že jsou technické normy navrženy tak, aby určovaly podmínky uplatňování prováděcích opatření Komise, měly by být připravovány až po té, co jsou přijata prováděcí opatření Komise. Evropské orgány dohledu před předložením technických norem Komisi by v případě potřeby měly uspořádat otevřené veřejné konzultace o technických normách a provést analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů.

- zajištění jednotného uplatňování předpisů EU
Evropské orgány dohledu budou mít obecnou pravomoc přispívat k zajištění jednotného uplatňování právních předpisů EU. K tomuto účelu se zavádí mechanismus pro řešení situace, kdy se vnitrostátní orgány dohledu chovají v rozporu se stávajícími právními předpisy EU. Evropské orgány dohledu budou mít pravomoc přijmout závazné přímo aplikovatelné rozhodnutí adresované konkrétnímu vnitrostátnímu orgánu.
- řešení mimořádných situací
V případě mimořádných situací evropské orgány dohledu budou plnit aktivní úlohu koordinátora mezi vnitrostátními orgány dohledu a budou mít pravomoc vyžadovat od vnitrostátních orgánů dohledu přijetí konkrétních společných opatření.
- řešení sporů mezi vnitrostátními orgány dohledu
Návrh ustanovení o Evropském systému orgánů finančního dohledu stanoví mechanismus pro urovnávání sporů mezi příslušnými vnitrostátními orgány dohledu. V případě, že příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření či nečinností jiného příslušného orgánu v oblastech, ve kterých příslušné právní předpisy vyžadují spolupráci, koordinaci nebo společné rozhodování příslušných vnitrostátních orgánů z více než jednoho členského státu, mohou evropské orgány dohledu na žádost dotčeného příslušného orgánu pomoci orgánům dosáhnout dohody ve lhůtě stanovené evropskými orgány dohledu, která zohledňuje veškeré relevantní lhůty v příslušných právních předpisech a naléhavost a složitost sporu. Pokud takový spor přetrvává, mohou evropské orgány dohledu záležitost urovnat.
- kolegia orgánů dohledu
Kolegia orgánů dohledu bude hrát důležitou úlohu při zajišťování toku informací mezi domácími a hostitelskými orgány. Evropské orgány dohledu budou přispívat k podpoře účinného a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu a ke sledování jejich jednotného postupu při provádění právních předpisů EU. Evropské orgány dohledu se mohou účastnit kolegií orgánů dohledu jako pozorovatelé a získávat veškeré důležité informace, které jsou k dispozici členům kolegia.
- společná kultura dohledu, delegování úkolů a povinností a srovnávací hodnocení
Společně s mechanismem pro urovnávání sporů mezi vnitrostátními orgány dohledu by měla společná kultura dohledu pomoci při budování důvěry

a spolupráce a může pro orgány dohledu vytvářet stále více příležitostí pro vzájemné delegování určitých úkolů a povinností. Evropské orgány dohledu budou tento proces podporovat tak, že budou identifikovat úkoly a povinnosti, které lze delegovat nebo vykonávat společně, a současně budou podporovat osvědčené postupy.

- posuzování tržního vývoje
Návrh ukládá evropským orgánům dohledu provádět sledování, posuzování a podávání zpráv o trendech, možných rizicích a zranitelných místech bankovníctví, pojišťovnictví a odvětví cenných papírů.
- mezinárodní a poradní úloha
Evropské orgány dohledu by měly působit jako kontaktní místa pro orgány dohledu třetích zemí. V této souvislosti mohou uzavírat administrativní dohody s mezinárodními organizacemi a vládami třetích zemí. Evropské orgány dohledu mohou také pomáhat při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti týkajících se režimů dohledu ve třetích zemích. Navíc mohou evropské orgány dohledu na žádost nebo z vlastní iniciativy poskytovat Evropskému parlamentu, Radě a Komisi poradenské služby a zveřejňovat stanoviska, včetně stanovisek k obezřetnostnímu posuzování přeshraničních fúzí a nabývání účastí.
- sběr informací
Na žádost evropského orgánu dohledu předloží vnitrostátní orgány dohledu a další orgány veřejné správy členských států evropskému orgánu dohledu veškeré nezbytné informace pro plnění jeho povinností. Dále evropský orgán dohledu bude shromažďovat informace a k tomu účelu zřídí a bude spravovat centrální systém, v jehož rámci budou tyto informace přístupné vnitrostátním orgánům dohledu sdruženým v kolegiích orgánů dohledu. V podstatě by měly veškeré informace evropským orgánům dohledu poskytovat vnitrostátní orgány dohledu.
- vztah s Evropským výborem pro systémová rizika
Evropské orgány dohledu úzce spolupracují s Evropským výborem pro systémová rizika, zejména v oblasti výměny informací.
- ochranná opatření
Rozhodnutí evropských orgánů dohledu by neměla mít vliv na fiskální povinnosti členských států. Návrh obsahuje ustanovení o ochranných opatřeních. Toto ustanovení zajišťuje, že jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle těchto nařízení má vliv na jeho fiskální povinnosti, může evropskému orgánu dohledu a Komisi oznámit, že nemá v úmyslu uplatňovat rozhodnutí evropského orgánu dohledu, přičemž jednoznačně uvede, jak rozhodnutí evropského orgánu dohledu ovlivňuje jeho fiskální povinnosti.

Hlavní rozdíly mezi třemi navrhovanými nařízenímí se týkají cílů evropských orgánů dohledu, působnosti a definic, které jsou upraveny podle specifických požadavků konkrétního odvětví a stávajících právních předpisů EU. Kromě toho Evropský orgán pro cenné papíry a trhy bude mít pravomoc dohledu nad ratingovými agenturami. Bude odpovědný za registraci ratingových agentur a bude oprávněn přijímat opatření v rámci dohledu (například odejmout registraci nebo pozastavit používání úvěrových ratingů pro regulační účely).

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

Na zasedání Rady ECOFIN dne 20. října 2009 došlo k obecné dohodě o obsahu jak nařízení o zřízení Evropského výboru pro systémová rizika, tak ohledně rozhodnutí o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají Evropského výboru pro systémová rizika.

Evropská rada (29. a 30. 10. 2009) vyzvala předsednictví, aby v souvislosti s těmito návrhy nařízení a rozhodnutí zahájilo postup s Evropským parlamentem. Evropská rada považuje za důležité rychle pokračovat v práci na zřízení evropských orgánů dohledu zaměřených na mikroobezřetnostní dohled, tak aby bylo o těchto návrzích dosaženo obecného přístupu. Evropská rada vyzvala rovněž Radu, aby po dalším politickém projednání dosáhla do prosince roku 2009 dohody o celém balíčku vytvářejícím novou strukturu dohledu v EU.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** předložený návrh legislativního balíčku „Posílení finančního dohledu v Evropě“ a rámcovou pozici vlády k tomuto dokumentu;
2. **ž á d á v l á d u** o průběžné informace z procesu vyjednávání tohoto legislativního balíčku.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Petr Krill v. r.
zpravodaj výboru

Kateřina Jacques v. r.
předsedkyně výboru

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období

468.

USNESENÍ

výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009

k Návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu "Solidarita a řízení migračních toků" a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES /kód dokumentu 12985/09, KOM(2009) 456 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministra vnitra Ing. Světlany Kubíkové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Petra Bratského a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jozef Kochan v. r.

Petr Bratský v. r.

Jan Bauer v. r.

ověřovatel výboru

zpravodaj výboru

místopředseda výboru

DOKUMENT 12985/09

Návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES

**KOM(2009) 456 v konečném znění, kód Rady 12985/09
Interinstitucionální spis 2009/0127/COD**

- **Právní základ:**
Článek 63 Smlouvy ES
- **Datum zaslání Radě EU:**
3. 9. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
9. 9. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Spolurozhodování
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 15. 9. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23. 10. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh je v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Předkládaný návrh rozhodnutí je nedílnou součástí programu „Solidarita a řízení migračních toků.“ Změna dosavadního rozhodnutí z r. 2007³⁹ souvisí se snahou Komise o efektivnější podporu evropské přesídlovací politiky v rámci vytváření společného evropského programu pro znovuosídlování. Pro podrobnější seznámení s programem pro znovuosídlování proto lze odkázat na sdělení Komise, se kterým tento dokument úzce souvisí.

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Petrem Bratským zpracoval Mgr. Marek Chmel, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

³⁹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 573/2007/ES z 23. května 2007 o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES.

Tento návrh má tedy za cíl novelizovat dosud platné rozhodnutí o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 (ERF III), konkrétně některá ustanovení o znovuosídlování. Komise mj. i na základě Plánu politiky pro azyl⁴⁰ dospěla k závěru, že proces znovuosídlování by se měl dále prohlubovat a rozvíjet v rámci celé EU.

V rámci fungování zmíněného obecného programu Solidarita a řízení migračních toků je velký prostor věnován Komisi, která po konzultacích s řídicím výborem přijímá každý rok rozhodnutí, které stanoví společné roční priority a kategorizaci osob (po konzultaci s řídicím výborem obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“). Na základě tohoto rozhodnutí budou totiž uprchlíci rozděleni do kategorií podle zemí původu či jiných kritérií, přičemž finanční pomoc, kterou obdrží členské státy za každého uprchlíka, bude určena na základě příslušné kategorie.

- **Obsah a dopad:**

Jak tedy bylo zmíněno, cílem návrhu je pozměnit některé aspekty financování programu znovuosídlování. Návrh tak nově stanoví, že členský stát za každého uprchlíka, který patří do jedné z předdefinovaných kategorií, a který bude během kalendářního roku skutečně přesídlen, obdrží částku ve výši 4.000 EUR. Pokud dotyčný uprchlík splňuje podmínky několika kategorií, výsledná částka se nescítá a členský stát tak dostane příspěvek ve stejné výši.

Zavádí se také nová lhůta (20 kalendářních dnů od oznámení rozhodnutí Komise), během které mají členské státy povinnost poskytnout Komisi odhad počtu osob, které v souladu s prioritami Komise plánují přesídlit. Do 1. prosince každého roku také musejí členské státy předložit návrh ročního programu na následující rok a který bude obsahovat: a) obecná pravidla pro výběr projektů, b) popis akcí, které mají být podporovány v rámci ročního programu a c) navrhované finanční rozdělení příspěvků fondu. Tomu bude na druhé straně odpovídat povinnost Komise oznámit členským státům k 1. září každého roku odhad částek, které EU členským státům poskytne na následující kalendářní rok.

Stanovisko vlády ČR:

Vláda podporuje koncept přesídlování, což se odrazilo v zapojení ČR do tohoto programu. Na druhou stranu je ovšem nutné dodat, že vznik společného evropského přesídlovacího systému nepovažuje za svou prioritu a s některými úvahami Komise nesouhlasí.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

Bude projednáváno na plénu Evropského parlamentu v 1. čtení.

- **Závěr:**

⁴⁰ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Plán politiky pro azyl – Integrovaný přístup k ochraně v celé EU, KOM(2008) 360.

Výbor pro evropské záležitosti

b e r e n a v ě d o m í Návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu "Solidarita a řízení migračních toků" a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Petr Bratský v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období**

469.

USNESENÍ

*výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009*

ke Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o vytvoření společného programu EU pro znovuosídlování /kód dokumentu 12986/09, KOM(2009) 447 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministra vnitra Ing. Světlany Kubíkové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Jozefa Kochana a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Josef Šenfeld v. r.

Jozef Kochan v. r.

Jan Bauer v. r.

ověřovatel výboru

zpravodaj výboru

místopředseda výboru

DOKUMENT 12986/09

Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o vytvoření společného programu EU pro znovusídlování

KOM(2009) 447 v konečném znění, kód Rady 12986/09

- **Právní základ:**
Dokument informační povahy
- **Datum zaslání Radě EU:**
3. 9. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
8. 9. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Dokument nepodléhá schvalování v evropských institucích.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 9. 11. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 18. 11. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Sdělení není v rozporu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Za jeden z nejdůležitějších prostředků k regulaci migračního toku do členských států EU je považován tzv. Společný evropský azylový systém (CEAS). Existují zde proto snahy dosáhnout tohoto cíle navzdory mnoha obtížím v co nejkratším možném období. Vedle členských států tak výrazně vzroste úloha Komise, která chce hrát aktivnější úlohu také při tzv. znovusídlování (či také přesídlování) uprchlíků ze třetích zemí.

Problematiku znovusídlování nelze zaměňovat s tzv. sekundární migrací. V rámci sekundární migrace dochází k pohybu migrantů již v rámci EU, tedy mezi jednotlivými členskými státy. Pod pojmem znovusídlování se nicméně skrývají aktivity v rámci přijímání migrantů ze zemí, kde je jednoznačně zjištěno porušování lidských práv. Česká republika tak v tomto ohledu patří mezi jedny z nejaktivnějších členských zemí, kdy se znovusídlování účastní prostřednictvím Koncepce národního přesídlovacího programu (v r. 2008 bylo např. přesídleno 39 uprchlíků z Myanmaru/Barmy).

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Jozefem Kochanem zpracoval Mgr. Marek Chmel, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

Je důležité zmínit, že program znovusídlování je chápán jako trvalé řešení. Je samozřejmě nutné tento institut používat jako *ultima ratio*, tedy jako poslední možnost pro uprchlíky, kteří již nemají jinou možnost, např. účasti na řádném azylovém řízení v místě aktuálního pobytu a nemají ani možnost návratu do země původu. Účastníci tohoto programu zase mají zaručenu fyzickou bezpečnost.

- **Obsah a dopad:**

Na evropské úrovni se diskuse na toto téma vedou již několik posledních let. Zejména Evropská komise je v tomto ohledu aktivní. První dokument na toto téma bylo Sdělení o řízeném vstupu osob vyžadujících mezinárodní ochranu na území EU a posílení ochranné kapacity v zemích původu – Zlepšení přístupu k trvalým řešením.⁴¹ V tomto dokumentu se Komise vyjádřila v tom smyslu, že nedílnou součástí vytvářeného Společného evropského azylového systému by měl být také program přesídlování. Tento názor se pak odráží i v dalších navazujících a souvisejících dokumentech, z těch významných se to týká Haagského programu, Evropského paktu o azylu a migraci či Plánu politiky pro azyl, vydaného taktéž Komisí.

V současnosti se programu znovusídlování pravidelně účastní deset členských států EU.⁴² Některé další členské státy pak spolupracují *ad hoc*, tedy případ od případu, a to zpravidla v akutních situacích, kdy může hrozit humanitární katastrofa. Příkladem může být Spolková republika Německo, která přijala 2 500 uprchlíků z Iráku, Sýrie a Jordánska.

Samotný proces znovusídlování se provádí prostřednictvím Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR), který má pozici zprostředkovatele. Za přijetí migrantů se přitom od r. 2008 vyplácí z Evropského uprchlického fondu finanční podpora – odvislá od počtu již přijatých migrantů za poslední tři roky, k čemuž se může připojit částka ve výši 4.000 EUR, kterou stát obdrží za každého migranta, jenž spadá do jedné ze čtyř kategorií (1. osoba ze země určené k provedení regionálního programu ochrany, 2. nezletilé osoby bez doprovodu, 3. děti a ženy, kterým hrozí zejména psychické, fyzické či sexuální násilí, 4. osoby, jejichž vážný zdravotní stav může být vyřešen jen v rámci programu znovusídlení).

Pro roky 2008 a 2009, při rozhodování o lokalitách pro program znovusídlení, společné delegace na ministerské úrovni navštívily Thajsko, Keňu, Sýrii a Jordánsko. V listopadu 2008 pak Rada pro spravedlnost a vnitřní věci (JHA) přijala usnesení ve věci uprchlíků z Iráku, kde stanovila cíl znovusídlit 10.000 iráckých uprchlíků. Cílem Komise je však dle tohoto sdělení především zajistit společný postup na úrovni EU a zapojit co nejvíce členských států do znovusídlovacích aktivit.

Stanovisko vlády ČR:

Česká republika zcela podporuje koncept přesídlování, což se projevilo také tím, že se do těchto aktivit zapojila jako první z nových členských států. Na druhou stranu je ovšem nutné dodat, že vznik společného evropského přesídlovacího systému ČR nepovažuje za svou prioritu.

⁴¹ COM(2004) 410

⁴² Česká republika, Dánsko, Finsko, Francie, Irsko, Nizozemsko, Portugalsko, Spojené království, Švédsko a Rumunsko.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Sdělení je ve stavu přípravné fáze v Evropském parlamentu.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

b e r e n a v ě d o m í Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o vytvoření společného programu EU pro znovusídlování.

Josef Šenfeld v. r.
ověřovatel výboru

Jozef Kochan v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období**

470.

USNESENÍ

*výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009*

k Návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1104/2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) /kód dokumentu 13944/09, KOM(2009) 508 v konečném znění/

k Návrhu rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí 2008/839/SVV o přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) /kód dokumentu 13945/09, KOM(2009) 509 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministra vnitra Ing. Světlany Kubíkové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Jana Bauera a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Jan Bauer v. r.
zpravodaj výboru

Petr Krill v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 13944/09
DOKUMENT 13945/09

**Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1104/2008
o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na
Schengenský informační systém druhé generace (SIS II)**

**Návrh rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí 2008/839/SVV
o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na
Schengenský informační systém druhé generace (SIS II)**

KOM(2009) 508 v konečném znění, kód Rady 13944/09
Interinstitucionální spis 2009/0136/CNS

KOM(2009) 509 v konečném znění, kód Rady 13945/09
Interinstitucionální spis 2009/0137/CNS

- **Právní základ:**
Článek 66 Smlouvy ES (návrh nařízení)
Článek 30 odst. 1 bod a, čl. 31 odst. 1 bod a, čl. 34 odst. 2 bod c Smlouvy o EU (návrh rozhodnutí)
- **Datum zaslání Radě EU:**
29. 9. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
5. 10. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Konzultace
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 19. 10. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 18. 11. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrhy jsou v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Janem Bauerem zpracoval
Mgr. Marek Chmel, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

Označení SIS II (Schengenský informační systém II) představuje již druhou generaci společného systému, který tvoří již od r. 1995 bázi pro účinnou policejní spolupráci (zejména formou výměny informací, např. o hledaných osobách) v rámci tzv. Schengenského prostoru. Přístup k těmto citlivým informacím mají především policejní, justiční či celní orgány jednotlivých členských států. Tento informační systém tak tvoří základní předpoklad mezinárodní policejní spolupráce zejména při potírání a stíhání trestných činů s přeshraničním rozměrem jako je nelegální migrace či jiná závažná kriminalita.

Vzhledem k různým faktorům (např. neustálé rozšiřování schengenského prostoru o další země či obecně potřeba modernizace) je nezbytné dosavadní SIS I+ reformovat a připravit podmínky pro efektivnější informační systém. Tento projekt se rozběhl již r. 2001 a záměrem je co nejbližší spuštění modifikovaného systému SIS II. Kvůli mnohým technickým obtížím se termín spuštění neustále odkládá, stávající harmonogram však nyní počítá se spuštěním v r. 2011.

Přechod ze SIS I+ do SIS II má provést nařízení a rozhodnutí z r. 2008⁴³ označované jako tzv. migrační mandát. Tyto právní předpisy mají za cíl provést závěrečné testy SIS II a také vytvořit jakýsi přechodový systém propojující oba zmíněné systémy. Předkládané návrhy nařízení a rozhodnutí Rady.

- **Obsah a dopad:**

Cílem obou návrhů, tedy návrhu nařízení a návrhu rozhodnutí Rady, kterými se mění příslušná nařízení a rozhodnutí z r. 2008, je především snaha předejít tomu, aby platnost zmíněných dokumentů upravujících přechod na Schengenský informační systém II skončila dříve, než bude vůbec samotný přechod technicky uskutečnitelný. Platnost dosavadního migračního mandátu totiž vyprší v červnu 2010 – toto datum bylo považováno jako mezní pro spuštění a samostatné provozování SIS II.⁴⁴ Nicméně po několika měsících pokusů se ukázalo stanovení termínu v polovině roku 2010 jako nereálné a „politické“ stanovení termínu se tak ukázalo jako neefektivní cesta, jak celý proces urychlit.

Tento návrh se nad výše uvedené ještě snaží usnadnit vývoj SIS II, a to skrze alternativní technické řešení, totiž tzv. SIS I+ RE. Toto řešení má tedy sloužit jako alternativní nástroj pro případ, že z nějakého důvodu nevyjde okamžitý přechod na SIS II. Další část navrhované právní úpravy pak právně ukotvuje Radu pro globální řízení programu SIS II označovanou anglickou zkratkou GPMB⁴⁵. Zřízena byla z důvodu kritiky Komise, která dle názoru některých členských států nedostatečně zapojovala do celého projektu zástupce těchto států. Z důvodu rychlejšího průběhu se nejdříve zástupci jednotlivých států scházeli neformálně a tento návrh tak řeší právní ukotvení této skupiny.

Pro Českou republiku je projekt SIS II důležité sledovat i z toho důvodu, že v rámci českého předsednictví (CZ PRES) se vedla intenzivní jednání nejen o technickém provedení, ale vůbec o samotné existenci projektu SIS II. To se na nejvyšší úrovni

⁴³ Nařízení Rady (ES) č. 1104/2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS I+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) a Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS I+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II).

⁴⁴ Tento systém byl zvolen jako motivační – měl tedy za úkol motivovat státy a vůbec všechny zainteresované subjekty na co nejrychlejším dokončení procesu.

⁴⁵ Skupina technických odborníků, jmenovaných členskými státy.

projevilo v rámci jednání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci (JHA Council), která v červnu 2009 přijala závěry, na základě kterých bylo Komisi uloženo prodloužit zmíněný migrační mandát. A právě důsledkem tohoto je snaha přijmout projednávané nařízení a rozhodnutí.

Na základě této právní úpravy již není pevně stanoven termín, do kterého bude nutné spustit SIS II. Tato předloha totiž vychází z opačné úvahy, kdy neobsahuje určitý termín, ale naopak platnost této úpravy zanikne tehdy, kdy bude spuštěn systém SIS II. To samé platí i pro přechodovou fázi, která měla být původně zahájena s koncem září 2009 – časový plán tak bude určen až podle toho, jak bude celý projekt technicky zabezpečen.

Stanovisko vlády ČR:

Vláda s novelou tohoto migračního mandátu plně souhlasí a podporuje jej. Také zřízení GPMB vláda vítá jako krok správným směrem a připomíná, že Česká republika je jedním z 11 států, které mají v GPMB svého zástupce. Navzdory tomu by však ČR uvítala přesnější vymezení kompetencí tohoto orgánu.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Dokumenty se nyní projednávají ve výboru Evropského parlamentu LIBE.
- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

b e r e n a v ě d o m í Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1104/2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) a Návrh rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí 2008/839/SVV o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II).

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 471

Jan Bauer v. r.
zpravodaj výboru

Petr Krill v. r.
místopředseda výboru

Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období

471.

USNESENÍ

výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009

ke Zprávě Komise o subsidiaritě a proporcionalitě (16. zpráva o zlepšení tvorby právních předpisů za rok 2008) /kód dokumentu 13879/09, KOM(2009) 504 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministra vnitra Ing. Světlany Kubíkové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Gabriely Kalábkové a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Gabriela Kalábková v. r.
zpravodajka výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 13879/09

Zpráva Komise o subsidiaritě a proporcionalitě (16. zpráva o zlepšení tvorby právních předpisů za rok 2008)

KOM(2009) 504 v konečném znění, kód Rady 13879/09

- **Právní základ:**
Dokument informační povahy
- **Datum zaslání Radě EU:**
25. 9. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
1. 10. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Dokument nepodléhá schvalování v evropských institucích.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 16. 10. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 29. 10. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Zpráva není v rozporu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Komise předkládá 16. zprávu o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality za rok 2008 podle protokolu č. 30 připojeného ke Smlouvě o ES.
- **Obsah a dopad:**
Zpráva informuje o uplatňování uvedených zásad evropskými orgány a o zapojení národních parlamentů.

Uplatňování Komisí

Nejdůležitějším mechanismem Komise pro posouzení souladu návrhu s principem subsidiarity a proporcionality je systém posuzování dopadů. Kontrolu jeho kvality provádí Výbor pro posouzení dopadu. Na základě práce tohoto výboru byly v lednu 2009 přijaty revidované pokyny pro posuzování dopadů, které mají dále zvýšit jeho kvalitu.⁴⁶

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajkou výboru pro evropské záležitosti Gabrielou Kalábkovou zpracovala Mgr. Helena Paldusová, odborná konzultantka Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

⁴⁶ SEK(2009) 92

K praktickým příkladům uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality patří:

- rozhodnutí o dobrovolnosti uplatňování opatření obsažených v revidovaných směrniciích o ochraně těhotných zaměstnankyň a o samostatně výdělečně činných ženách a jim pomáhajících manželech;
- omezení rozsahu zásahů EU v oblasti DPH prostřednictvím zavedení obecné možnosti uplatňování snížené sazby DPH na místní služby;
- použití konceptu „přiměřené úpravy“ ve směrnici o rovném zacházení mimo pracovní poměr;
- zastavení iniciativy směřující k přijetí doporučení Rady o otázkách souvisejících s drogami ve věznicích.

Zapojení národních parlamentů

Komise v roce 2008 obdržela 200 stanovisek vnitrostátních parlamentů.⁴⁷ Tím se potvrdil trend, kdy se počet stanovisek od zavedení přímého zasílání návrhů vnitrostátním parlamentům (v září 2006) každoročně zhruba zdvojnásobuje. Přestože tato stanoviska se netýkají výhradně subsidiarity a proporcionality, zabývají se většinou i těmito zásadami. Ke komentovaným iniciativám patřil např. návrh týkající se práv pacientů v oblasti přeshraniční zdravotní péče, návrh na zřízení evropské soukromé společnosti nebo sdělení o Aktu o drobném podnikání pro Evropu.

V souvislosti s ratifikací Lisabonské smlouvy by měla být role vnitrostátních parlamentů při tvorbě právních předpisů EU dále posílena. Novinkami jsou osmítýdenní lhůta pro vyjádření, dva mechanismy vedoucí k přezkumu a příp. změnám či stažení návrhu („žlutá“ a „oranžová karta“) a soudní kontrola Evropským soudním dvorem *ex post*.

V roce 2008 proběhly dva testy subsidiarity koordinované COSAC. Týkaly se rámcového rozhodnutí o boji proti terorismu a směrnice o rovném zacházení mimo pracovní poměr. VEZ neshledal ani jeden z návrhů v rozporu s principem subsidiarity.⁴⁸

Uplatňování v Radě

Z důvodů spojených se subsidiaritou a proporcionalitou se na úrovni Rady nepodařilo uzavřít jednání o rámcové směrnici o ochraně půdy, směrnici o závazcích některých forem společností v oblasti zveřejňování a překladů, směrnici o rovném zacházení mimo pracovní poměr a směrnici o ochraně těhotných zaměstnankyň.

Uplatňování v Evropském parlamentu

Evropský parlament přijal v roce 2008 dvě usnesení, jež se zabývají otázkami subsidiarity a proporcionality. První z nich se týká nové role vnitrostátních parlamentů a prosazuje společný přístup k uvedeným zásadám.⁴⁹ Druhé je odpovědí na Zelenou knihu o nové kultuře v městské mobilitě.⁵⁰ Podporuje zohledňování specifických potřeb městské dopravy v politických oblastech, v nichž může EU přijímat závazné právní akty.

⁴⁷ Zdaleka neaktivnější ze 24 parlamentních komor, které zaslaly svá stanoviska, je portugalské Shromáždění republiky se 65 stanovisky. Senát PČR s 11 stanovisky patří rovněž mezi aktivní komory. PS PČR zaslala Komisi v roce 2008 pouze jedno stanovisko.

⁴⁸ Viz usnesení č. 188 ze dne 17. 1. 2008 a usnesení č. 265 ze dne 12.9.2008. Senát PČR shledal rozpor s principem subsidiarity a proporcionality v případě směrnice o rovném zacházení, viz usnesení č. 485 ze dne 18. 9. 2008.

⁴⁹ 2008/2045(INI) ze dne 21. 10. 2008

⁵⁰ 2008/2041(INI) ze dne 9. 7. 2008

Uplatňování ve Výboru regionů

Rok 2008 byl druhým rokem fungování sítě Výboru regionů pro monitorování subsidiarity, jejímiž členy jsou primárně vládní a parlamentní orgány zastupující evropské regiony a města. Výbor regionů inicioval v roce 2008 v rámci sítě tři konzultace.⁵¹

Ze zprávy vyplývají tři obecné závěry:

- 1) zatímco v Radě existuje ohledně uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality řada odlišných názorů, Evropský parlament převážně opatření přijímaná na úrovni EU podporuje;
- 2) počet stanovisek vnitrostátních parlamentů zasílaných Komisi se průběžně zvyšuje a tento trend bude pravděpodobně po ratifikaci Lisabonské smlouvy pokračovat;
- 3) posuzování dopadů je klíčovým nástrojem při uplatňování uvedených zásad Komisi.

Stanovisko vlády ČR:

ČR podporuje předkládání hodnocení dopadů u legislativních návrhů a strategických dokumentů Komisi jako součást iniciativy pro lepší regulaci („better regulation“). Upozorňuje, že tato iniciativa klade požadavky rovněž na pozměňovací návrhy předkládané Radou a Evropským parlamentem.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Projednávání zprávy je v Evropském parlamentu v přípravné fázi. Odpovědným výborem je Výbor pro právní záležitosti.
- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

b e r e n a v ě d o m í Zprávu Komise o subsidiaritě a proporcionalitě.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 473

Gabriela Kalábková v. r.
zpravodajka výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

Parlament České republiky

⁵¹ O imigraci a zaměstnanosti; o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči; o Zelené knize o územní soudržnosti.

POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období

473.

USNESENÍ

výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009

k Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2004/39/ES a 2009/.../ES /kód dokumentu 9494/09, KOM(2009) 207 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministra financí Mgr. Kláry Hájkové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Petra Krilla a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Petr Krill v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 9494/09

**Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o správcích
alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2004/39/ES a 2009/
.../ES**

**KOM(2009) 207 v konečném znění, kód Rady 9494/09
Interinstitucionální spis 2009/0064/COD**

- **Právní základ:**
Článek 47 odst. 2 Smlouvy ES.
- **Datum zaslání Radě EU:**
30. 4. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
6. 5. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
25. 6. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Spolurozhodování.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 22. 5. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 26. 6. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh je v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Evropská komise dne 29. dubna 2009 představila návrh směrnice, který zavádí právně závazný režim povolování a dohledu pro všechny správce alternativních investičních fondů (AIF) spravující AIF v Evropské unii. Mezi AIF patří fondy, které nejsou harmonizovány v rámci směrnice o SKIPCP (subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů).

Návrh má zajistit, aby všichni správci AIF vykonávající činnost v Evropské unii podléhaly účinnému dohledu a dozoru. Tento režim se uplatní bez ohledu na úřední domicil spravovaného AIF. Pro účely proporcionality se směrnice nevztahuje na správce AIF spravující portfolia AIF s aktivy do výše 100 milionů EUR nebo méně než 500 milionů

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Ing. Petrem Krillem zpracoval Ing. Josef Palán, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

EUR v případě správců AIF spravujících pouze AIF, které nevyužívají pákový efekt a které neudělují investorům práva na vyplacení během období pěti let po zřízení každého AIF.

Návrh umožňuje, aby investování do majetku ve správě AIF bylo možné nabízet v rámci celého jednotného trhu EU, a to na základě notifikace.

- **Obsah a dopad:**

Cílem navrhované směrnice je stanovit harmonizovaný rámec EU, aby mohla být sledována a dozorována rizika, která správci AIF představují pro investory, protistrany, jiné účastníky na finančním trhu a finanční stabilitu, a pod podmínkou dodržování přísných požadavků povolit správcům AIF poskytování služeb a nabízení jejich fondů na vnitřním trhu. Správci AIF, mezi něž patří manažeři zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových fondů, spravují přibližně aktiva ve výši 2 bilionů EUR.

Návrh stanoví pravidla povolování, provozování a průhlednosti činnosti správců alternativních investičních fondů.

Návrh směrnice dále stanoví dvě výjimky *de minimis*:

- správce spravující AIF v hodnotě pod hranicí 100 milionů EUR lze zprostit požadavků na povolení, neboť není pravděpodobné, že z nich vyplynou významná systémová rizika nebo že budou pro řádné trhy představovat hrozbu;
- správci AIF, kteří spravují pouze AIF, které nevyužívají pákový efekt a kteří neudělují investorům práva na vyplacení během období pěti let po zřízení každého AIF, se použije prahová hodnota *de minimis* ve výši 500 milionů EUR.

Všichni správci AIF k výkonu činnosti v Evropské unii budou muset získat povolení od příslušného orgánu domovského členského státu, budou se muset prokázat, že jsou přiměřeně kvalifikovaní k poskytování služeb správy AIF, a budou muset poskytnout podrobné informace o plánované činnosti správců AIF, o totožnosti a vlastnostech spravovaných AIF, o řízení správce AIF (včetně opatření na delegování výkonu správy), opatřeních na oceňování a úschovu aktiv a případně o systémech podávání zpráv podle právních předpisů.

Správci AIF budou také muset mít a zachovávat minimální úroveň kapitálu ve výši 125 mil. EUR, v případě že hodnota portfolií AIF spravovaných správcem AIF přesáhne 250 milionů EUR, musí správce AIF zajistit dodatečný kapitál ve výši, která se rovná 0,02 % částky, o niž hodnota portfolií správce AIF přesahuje částku 250 milionů EUR.

Pro výkon činnosti a první povolení správci AIF budou muset prokázat příslušnému orgánu členského státu solidnost interních opatření, pokud jde o řízení rizik, zejména rizik spojených s likviditou a dalších provozních rizik a rizik protistran spojených s krátkým prodejem, dále pokud jde o řízení a zveřejňování střetů zájmů, řádné oceňování aktiv a zabezpečení depozitních/úschovných opatření.

Návrh stanoví minimální úroveň služeb a poskytování informací ze strany správců AIF jejich investorům. Správci AIF musí svým investorům poskytnout jasný popis investiční politiky, včetně popisu druhu aktiv a využití pákového efektu, politiky vyplacení za obvyklých a mimořádných okolností, postupů oceňování, úschovy, správy a řízení rizik a poplatků, výdajů a nákladů spojených s investicí.

Správce AIF bude muset příslušnému orgánu pravidelně podávat zprávy o hlavních trzích a nástrojích, s nimiž obchoduje, hlavních rizikových investicích, údajích o výkonnosti a soustředění rizik. Správce AIF bude také muset oznámit příslušným orgánům domovského členského státu údaje o totožnosti spravovaného AIF, informace o trzích a aktivech, do kterých bude AIF investovat, a opatření týkající se organizace a řízení rizik stanovená v souvislosti s dotyčným AIF.

Dále návrh zmocňuje Komisi stanovit omezení pákového efektu, je-li to nezbytné k zajištění stability a integrity finančního systému. Návrh svěřuje vnitrostátním orgánům dodatečné pravomoci v mimořádných situacích omezit používání pákového efektu, pokud jde o jednotlivé správce a fondy v mimořádných okolnostech.

Návrh stanoví povinnost pro správce AIF poskytovat informace ostatním akcionářům a zástupcům zaměstnanců portfoliové společnosti, ve které správce AIF získal rozhodující vliv. Předpokládá, že správce AIF každoročně zveřejní informace o investiční strategii a cílech svého fondu, když získá rozhodující podíl ve společnostech, a zveřejní obecné informace o výkonu portfoliové společnosti po získání rozhodujícího podílu.

Správce AIF, který získal povolení v domovském členském státě má právo nabízet své fondy profesionálním investorům na území kteréhokoliv členského státu a členské státy nemohou ukládat správcům AIF s domicilem v jiném členském státě dodatečné požadavky, pokud jde o nabízení fondů profesionálním investorům. Přeshraniční nabízení AIF podléhá pouze oznamovacímu postupu, podle kterého jsou příslušné informace poskytnuty hostitelskému členskému státu.

V případě nabízení AIF neprofesionálním investorům mohou členské státy povolit jejich nabízení v rámci svého území a mohou za tímto účelem uplatnit dodatečná regulační ochranná opatření. Tyto požadavky nesmějí být diskriminační povahy v závislosti na domicilu správce AIF.

Návrh sjednocuje podmínky pro nabízení AIF ze třetích zemí na území členských států EU. Správcům AIF se povoluje nabízet AIF s domicilem ve třetí zemi pod podmínkou, že bude přísně kontrolován výkon hlavních funkcí subjektů poskytujících služby v těchto jurisdikcích. Návrh dále obsahuje ustanovení, která vymezují funkce, které mohou vykonávat subjekty třetích zemí nebo které na ně mohou být převedeny na odpovědnost institucí s povolením vydaným EU. Tato ustanovení také vymezují podmínky (regulační a dozorové), za kterých mohou subjekty třetích zemí vykonávat omezené funkce. Kromě toho návrh povoluje pouze nabízení AIF s domicilem ve třetí zemi, pokud jejich země domicilu uzavřela s členským státem, na jehož území bude AIF nabízen, dohodu na základě článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních. Tím se zajistí, že vnitrostátní daňové orgány mohou od daňových orgánů třetí země získat veškeré informace, které jsou nezbytné pro uložení daně domácím profesionálním investorům, kteří investují do extraterritoriálních fondů.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

V Radě ECOFIN v prosinci 2009 nebo na počátku roku 2010.

V hospodářském a měnovém výboru Evropského parlamentu bylo zahájeno projednávání dne 2. září 2009. Hlasování o návrhu se předpokládá v dubnu 2010.

Na plenárním zasedání Evropského parlamentu pravděpodobně v květnu 2010.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** Návrh směrnice o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2004/39/ES a 2009/.../ES a rámcovou pozici vlády k tomuto dokumentu;
2. **ž á d á v l á d u** o další informace o průběhu projednávání směrnice v rámci švédského předsednictví.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Petr Krill v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období**

474.

USNESENÍ

**výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009**

k Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad politikami odměňování /kód dokumentu 12093/09, KOM(2009) 362 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministra financí Mgr. Kláry Hájkové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Gabriely Kalábkové a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

ověřovatel výboru

zpravodajka výboru

místopředseda výboru

DOKUMENT 12093/09

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a směrnice 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad politikami odměňování

**KOM(2009) 362 v konečném znění, kód Rady 12093/09
Interinstitucionální spis 2009/0099/COD**

- **Právní základ:**
Čl. 47 odst. 2 Smlouvy o ES
- **Datum zaslání Radě EU:**
13. 7. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
23. 7. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Spolurozhodování.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 5. 8. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23. 10. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh je v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Komise předložila návrh na úpravu směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizaci⁵² a o dohled nad politikami odměňování. Návrh je součástí balíčku opatření pro komplexní reformu odvětví finančních služeb, který navazuje na Larosièrovu zprávu.

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajkou výboru pro evropské záležitosti Ing. Gabrielou Kalábkovou zpracoval Ing. Josef Palán, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

⁵² Resekuritizace jsou sekuritizace (transformace pohledávek na cenné papíry), které mají podkladové sekuritizační pozice, obvykle s cílem přeprocovat sekuritizační expozice se středním rizikem na nové cenné papíry.

Předkládaný návrh stanoví:

- vyšší kapitálové požadavky na resekuritizaci a přísnější požadavky na kontrolu investic do těchto produktů;
- přísnější požadavky na zveřejňování rizik, jimž jsou banky vystaveny (včetně rizik týkajících se obchodního portfolia);
- nový způsob posuzování rizik spojených s obchodním portfoliem bank za účelem zvýšení jejich odolnosti v nepříznivých podmínkách;
- povinnost úvěrových institucí a investičních firem mít politiku odměňování, která je v souladu s řádným a účinným řízením rizik, a pravomoc orgánů bankovního dohledu dohlížet na politiky odměňování a případně ukládat sankce institucím porušujícím stanovená pravidla.

- **Obsah a dopad:**

Návrh na úpravu směrnic [2006/48/ES](#) a [2006/49/ES](#) je součástí balíčku změn regulace bankovního sektoru, které jsou reakcí na probíhající finanční krizi. Cílem úpravy výše uvedených směrnic je zajistit finanční stabilitu bank a investičních firem. Návrh stanoví, kolik ze svých vlastních finančních zdrojů banky a investiční podniky musí vlastnit, aby pokryly svá rizika a zajistily ochranu vkladatelů.

Hlavní navrhované legislativní úpravy se týkají těchto oblastí:

- obchodní portfolio úvěrových institucí
V oblasti kapitálových požadavků pro obchodní portfolio bank se navrhuje posílení kapitálu, jehož výše se stanovuje na základě použití VAR modelů (Value at Risk, hodnota v riziku – pomocí této metody se odhaduje nejhorší ztráta, ke které může dojít s předepsanou pravděpodobností ve stanoveném budoucím období). Záměrem je vytvářet větší kapitálové rezervy. Obdobně se navrhuje posílení kapitálových požadavků pro sekuritizovaná aktiva jak v obchodním, tak i v bankovním portfoliu úvěrových institucí. Dále se navrhuje zvýšení sazeb pro riziko ztráty v obchodním portfoliu úvěrových institucí za účelem lepšího pokrytí ztrát.
- kapitálové požadavky na resekuritizaci
Návrh zahrnuje soubor kapitálových požadavků na resekuritizaci, které jsou vyšší než v případě přímých sekuritizačních pozic.
Návrh dále zahrnuje posílený postup dohledu pro resekuritizace, které jsou obzvláště složité. Návrh umožňuje orgánům dohledu možnost kontroly v případě každé jednotlivé uskutečněné investice. V případech, kdy instituce nemůže svému regulačnímu orgánu doložit, že v souvislosti s vysoce složitou resekuritizací dodržela požadovaný postup, uplatní se na pozici v této resekuritizaci riziková váha až ve výši 1 250 %.
- požadavky na zveřejnění
Návrh posiluje stávající požadavky na zveřejňování informací, pokud jde o sekuritizační expozice institucí. Zveřejnění musí pokrývat nejen rizika sekuritizačních pozic v neobchodním portfoliu, ale i rizika v obchodním portfoliu. Instituce budou však muset zveřejňovat pouze údaje, které jsou podstatné a nejsou citlivé či důvěrné podle technických kritérií.
Tyto navrhované změny zlepšují pochopení rizikového profilu bank ze strany investorů a zlepšením průhlednosti se posílí řízení rizik v bankách.
- politiky odměňování
Návrh ukládá úvěrovým institucím a investičním podnikům závaznou povinnost mít politiky a postupy odměňování, které jsou v souladu s řádným a účinným řízením rizik a takové řízení rizik podporují a které jsou doplněny o vysoce kvalitní zásady řádného

odměňování. Dále návrh začleňuje politiky odměňování do oblasti působnosti postupu dohledu podle směrnice o kapitálových požadavcích a umožňuje orgánům dohledu vyžadovat od úvěrových institucí a investičních podniků přijetí opatření na nápravu jakýchkoli problémů, které případně zjistí. Návrh zajišťuje, aby orgány dohledu mohly institucím, které svou povinnost nesplní, ukládat finanční či jiné než finanční sankce (včetně pokut).

Oblast působnosti navržené povinnosti je omezena na odměňování pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil banky nebo investičního podniku. Tím jsou zacíleny politiky odměňování na ty osoby, které přijímají rozhodnutí, jež mohou ovlivnit míru rizika přijatého institucí.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
V Radě ECOFIN asi v prosinci 2009 nebo na počátku roku 2010.
V hospodářském a měnovém výboru Evropského parlamentu bylo zahájeno projednávání v říjnu 2009. Hlasování o návrhu se předpokládá v I. pololetí 2010.
Na plenárním zasedání Evropského parlamentu v I. pololetí 2010.
- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

b e r e n a v ě d o m í Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a směrnice 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad politikami odměňování a rámcovou pozici vlády k tomuto dokumentu.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Gabriela Kalábková v. r.
zpravodajka výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období

476.

USNESENÍ

výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009

ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán pro městskou mobilitu /kód dokumentu 14030/09, KOM(2009) 490 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministra dopravy JUDr. Jaroslava Krále, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Petra Bratského a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Monika Hašková v. r.
zpravodajka výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 14030/09

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán pro městskou mobilitu

KOM(2009) 490 v konečném znění, kód Rady 14030/09

- **Právní základ:**
Dokument informační povahy
- **Datum zaslání Radě EU:**
6. 10. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
7. 10. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Dokument nepodléhá schvalování v evropských institucích.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 5. 11. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 16. 11. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Sdělení není v rozporu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Řada měst v EU se dlouhodobě potýká s problémem udržitelnosti vrůstajícího objemu dopravy (přetížení dopravních sítí, produkce škodlivých emisí, prodlužování doby strávené v dopravě atp.). Urbanizace a její dopad na dopravu byl Komisí vyhodnocen jako jeden z hlavních problémů při zajišťování udržitelnosti dopravních systémů.⁵³ Předložený akční plán vychází z konzultací a diskusí, které proběhly po předložení Zelené knihy o městské mobilitě⁵⁴. Cílem je navrhnout soudržný rámec pro iniciativy v této oblasti tak, aby prostřednictvím podpory rozvoje udržitelné městské mobility přispívaly k obecným cílům EU⁵⁵.

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Petrem Bratským zpracoval Ing. Filip Ficner, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

⁵³ Dle průzkumu Eurobarometru z července 2007 se devět z deseti občanů EU domnívá, že dopravní situace v jejich oblasti by se měla zlepšit.

⁵⁴ KOM(2007) 551 v konečném znění.

⁵⁵ Např. boj se změnou klimatu, iniciativa 20-20-20, podpora soudržnosti.

- **Obsah a dopad:**

Jelikož udržitelná mobilita má pro společnost v nynějším období globalizace neustále rostoucí význam, akční plán navrhuje **praktická, koordinovaná opatření v krátkodobém a střednědobém horizontu**, která by měla být do roku 2012 postupně zahájena. Zdůrazněna je potřeba integrovaného přístupu – Komise nabízí místním, regionálním a celostátním orgánům partnerství založené na dobrovolném závazku spolupracovat ve vybraných oblastech společného zájmu. Zvláštní pozornost by dle plánu měla být věnována potřebám mobility zranitelných skupin (starší občané, skupiny obyvatel s nízkými příjmy a lidé s postižením, jejichž mobilita je snížena, resp. omezena vyšším věkem). Akční plán **navrhuje dvacet různých akcí** na podporu udržitelné mobility, které jsou rozděleny do šesti tematických okruhů. Měly by **být uskutečněny prostřednictvím stávajících programů a nástrojů EU**. V roce 2012 by Komise dle návrhu měla provést přezkum provádění tohoto akčního plánu a posoudit potřebu dalších akcí.

- 1. Podpora integrovaných politik**

- ☞ urychlení zavádění plánů městské mobility
- ☞ propojení opatření pro městskou mobilitu a cílů regionální politiky
- ☞ doprava pro zdravé městské prostředí (synergie oblastí dopravy a veřejného zdraví)

- 2. Zaměření na občany**

- ☞ platforma o právech cestujících v městské veřejné dopravě (zavedení dobrovolných závazků)
- ☞ zlepšení dostupnosti pro osoby se sníženou mobilitou (spolupráce na dosažení závazků vyplývajících z mezinárodních úmluv)
- ☞ zlepšení dopravních informací
- ☞ analýza pravidel přístupu do zelených pásů
- ☞ organizace kampaní na podporu chování v zájmu udržitelné mobility
- ☞ prozkoumání možnosti začlenit energeticky účinné řízení vozidel do školení řidičů

- 3. Ekologizace městské dopravy**

- ☞ podpora výzkumných a demonstračních projektů u vozidel s nižšími či nulovými emisemi
- ☞ vypracování internetové příručky o čistých a energeticky účinných vozidlech
- ☞ vypracování studie o urbanistických aspektech internalizace externích nákladů
- ☞ usnadnění výměny informací o režimech tvorby cen v městské dopravě

- 4. Posílení financování**

- ☞ optimalizace stávajících zdrojů financování
- ☞ analýza potřeb budoucího financování (přezkum v rámci příprav budoucího víceletého finančního rámce)

- 5. Sdílení zkušeností a znalostí**

- ☞ zahájení studie o možnostech zdokonalení údajů a statistik
- ☞ zřízení střediska pro sledování městské mobility (zřídí Komise)
- ☞ příspěvek k mezinárodnímu dialogu a výměně informací

- 6. Optimalizace městské mobility**

- ☞ městská nákladní doprava (optimalizace účinnosti městské logistiky, začlenění do místní politiky a plánů, sledování dopravních toků)
- ☞ používání inteligentních dopravních systémů pro městskou mobilitu.

Stanovisko vlády ČR:

ČR s předloženým akčním plánem obecně souhlasí a přistupuje k němu pozitivně, problematika je v ČR vnímána jako velmi významná. ČR je názoru, že by na evropské úrovni mělo docházet zejména k vytváření určitého metodického rámce nelegislativní povahy a k přenosu dobrých zkušeností. Nesouhlasila by však s případným budoucím vyústěním této iniciativy v předložení legislativních návrhů, které by usilovaly o sjednocení v oblastech, které jsou nyní v pravomoci členských států (místních orgánů). Z pohledu ČR je zásadní, aby řešení jednotlivých akcí vždy respektovala princip subsidiarity a zohledňovala odlišnost ekonomických rámců v jednotlivých státech, regionech či aglomeracích.

Dopad na státní rozpočet a právní řád ČR:

Bez dopadu.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Dokument se v Evropském parlamentu nachází v přípravné fázi, doposud nebyl stanoven harmonogram dalšího projednávání.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

b e r e n a v ě d o m í Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán pro městskou mobilitu.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 477

Monika Hašková v. r.
zpravodajka výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009

5. volební období

477.

USNESENÍ

*výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009*

k Návrhu doporučení Rady k opatřením pro boj proti neurodegenerativním chorobám, zejména Alzheimerově chorobě, prostřednictvím společného plánování výzkumných činností /kód dokumentu 12382/09, KOM(2009) 379 v konečném znění/

ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o evropské iniciativě pro Alzheimerovu chorobu a jiné formy demence /kód dokumentu 12392/09, KOM(2009) 380 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně školství, mládeže a tělovýchovy prof. Ing. Vladimíra Růžičky a vrchního ředitele Ministerstva zdravotnictví Mgr. Ivo Hartmana, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Jozefa Kochana a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Monika Hašková v. r.
ověřovatelka výboru

Jozef Kochan v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 12392/09

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o evropské iniciativě pro Alzheimerovu chorobu a jiné formy demence

KOM(2009) 380 v konečném znění, kód Rady 12392/09

a

DOKUMENT 12382/09

Návrh doporučení Rady k opatřením pro boj proti neurodegenerativním chorobám, zejména Alzheimerově chorobě, prostřednictvím společného plánování výzkumných činností

KOM(2009) 379 v konečném znění, kód Rady 12382/09
Interinstitucionální spis 2009/0113/CNS

- **Právní základ:**
Dokument informační povahy
- **Datum zaslání Radě EU:**
24. 7. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
18. 8. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Dokument 12392/09 nepodléhá schvalování v evropských institucích.
Dokument 12382/09 – konzultace.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 9. a 18. 11. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 18. 11. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Sdělení není v rozporu s principem subsidiarity.

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Jozefem Kochanem zpracoval Mgr. Michal Pohl, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

- **Odůvodnění a předmět:**

Demence jsou duševní nemoci způsobené degenerativními přeměnami v mozkové tkáni. Snižují duševní schopnosti, způsobují problémy s pamětí a narušují osobnost člověka. K vývoji této choroby dochází pomalu, a proto dochází k její diagnostice ve velkém počtu případů opožděně. Nejčastějším typem demence je demence způsobená Alzheimerovou chorobou⁵⁶, druhou nejčastější formou demence je opakovaná mozková příhoda⁵⁷. Neurodegenerativní choroby postihují především starší osoby. To vzhledem k demografickému vývoji společnosti v Evropě znamená, že formy demence budou postihovat čím dál větší podíl obyvatelstva.

Byť je boj proti demencím primárně úlohou členských států, Evropská unie si je vědoma závažnosti problematiky neurodegenerativních chorob a věnuje jí náležitou pozornost. V Bíle knize „Společně pro zdraví: strategický přístup na období 2008 – 2013“⁵⁸ Komise upozorňuje na důležitost výzkumu neurodegenerativních chorob, zejména Alzheimerovy choroby s tím, že mu hodlá věnovat náležitou pozornost s cílem zlepšovat zdravotní stav stárnoucího obyvatelstva. Na tomto poli může Evropská unie přinést přidanou hodnotu tak, že bude společně s ostatními členskými státy koordinovat své činnosti, čímž zajistí provázanost jednotlivých politik na vnitrostátní i unijní úrovni.

- **Obsah a dopad:**

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o evropské iniciativě pro Alzheimerovu chorobu a jiné formy demence je dokument, jehož cílem je vymezit činnosti a opatření na podporu členských států při boji proti neurodegenerativním chorobám, zahrnujíc v to prevenci, diagnózy, léčbu, péči a výzkum v Evropské unii.

Podle Komise je prevence důležitým nástrojem předcházení demence. Ačkoliv je prevence účinnější v případě mozkových příhod než například u Alzheimerovy choroby, podpora duševního i fyzického zdraví vede obecně k předcházení neurodegenerativním chorobám a nečinnost se jeví jako rizikový faktor. K zachování psychické vitality je důležitý výkon pracovní činnosti, a proto Komise podporuje flexibilnější formy důchodu, či výkon zaměstnání během něj.

Včasná diagnóza Alzheimerovy choroby a jiných forem je důležitá pro účinné využívání dostupných léčebných metod a oddálení nástupu choroby do pozdějších stádií. Komise hodlá podporovat výměnu osvědčených postupů a jiné způsoby spolupráce v této oblasti.

Důležitým předpokladem vytváření plánů a postupů v oblasti boje proti neurodegenerativním chorobám jsou údaje o prevalenci a incidenci nemocí. Získávání těchto údajů by mělo probíhat prostřednictvím projektu *Evropská spolupráce v oblasti demence*⁵⁹, přičemž další informace by měl přinést v budoucnu evropský průzkum stavu zdraví⁶⁰. Informace by měly přispívat k zvýšenému úsilí v oblasti výzkumu. Ten by přitom neměl zahrnovat pouze oblast biomedicínskou a farmaceutickou, ale také sociální⁶¹. Financování výzkumu neurodegenerativních chorob je rozptýlené, což by podle Komise

⁵⁶ Alzheimerova choroba představuje zhruba 50 – 70 % všech případů.

⁵⁷ Opakovaná mozková příhoda představuje zhruba 30 % případů

⁵⁸ Bílá kniha Společně pro zdraví: strategický přístup pro EU na období 2008 – 2013 z 23. října 2007 – KOM(2007) 630 v konečném znění

⁵⁹ EuroCoDe

⁶⁰ European Health Examination Survey, EHES

mohlo vést k ne hospodárnosti vynakládaných prostředků. Je tedy zapotřebí společného postupu k jednotnému pojmenování potřeb výzkumu v této oblasti.

V oblasti péče o osoby trpící demencí je Komise přesvědčena o důležitosti výměny osvědčených postupů a sdílení zkušeností. Bude nutné vytvořit standardy kvality péče a léčby týkající se pacientů trpících některou z neurodegenerativních chorob. Komise vyjadřuje zájem o podporu nestátních subjektů (občanských sdružení, organizací pacientů) za pomoci nástrojů k tomu vytvořených.⁶²

Specifické projevy této choroby⁶³ budou podle Komise vyžadovat přijetí společného přístupu k právům těchto pacientů, tak aby byl zajištěn respekt k jejich právům a bylo zabráněno zneužívání následků choroby v jejich neprospěch.

Návrh doporučení Rady k opatřením pro boj proti neurodegenerativním chorobám, zejména Alzheimerově chorobě, prostřednictvím společného plánování výzkumných činností je dokument, který navazuje na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o evropské iniciativě pro Alzheimerovu chorobu a jiné formy demence

Rada v návrhu vyzývá členské státy, aby vytvořily společnou vizi, která by umožnila kooperaci a koordinaci v oblasti výzkumu neurodegenerativních chorob. Tato vize by měla být následně realizována pomocí strategického plánu výzkumu, který by stanovil středně a dlouhodobé cíle. Strategický plán by měl obsahovat prováděcí plány, jenž by stanovily konkrétní činnosti, nástroje a harmonogramy.

Tyto prováděcí plány by měly obsahovat činnosti týkající se identifikace a výměny informací o národních programech a výzkumných činnostech. Součástí prováděcích plánů by pak podle návrhu mělo být posílení kapacit pro společné aktivity na úrovni základního a lékařského výzkumu a určení oblastí, ve kterých by koordinace přinesla největší užitek. Státy by také měly do prováděcích plánů zahrnout sdílení stávajících výzkumných infrastruktur (nebo budování nových) či vytváření sítí center, která by se věnovala výzkumu neurodegenerativních chorob pro klinické účely. Důležitým prvkem by mělo být zřízení společné řídicí struktury pro výzkum neurodegenerativních chorob, která by zajišťovala společné podmínky a pravidla pro vzájemnou spolupráci.

Stanovisko vlády ČR:

Vláda ČR vítá veškeré iniciativy, včetně těch komunitárních, v oblasti boje proti neurodegenerativním formám onemocnění. Připomíná, že je nutné v této oblasti zvolit multioborový přístup a vzhledem ke specifikám těchto chorob se zaměřovat nejen na pacienty s těmito chorobami, ale také na ty, kteří o tyto pacienty pečují.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Dokumenty jsou prozatím v přípravné fázi v Evropském parlamentu.
- **Závěr:**

⁶¹ Tedy nejen patofyziologie onemocnění, ale také výzkum např. modelů sociální péče či pečovatelských postupů.

⁶² Program PROGRESS (2007 – 2013), nebo akční plán EU pro oblast zdravotních postižení.

⁶³ Ztráta kognitivních schopností a s tím spojená ztráta či snížení způsobilosti k právním úkonům.

Výbor pro evropské záležitosti

- 1. bere na vědomí** Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o evropské iniciativě pro Alzheimerovu chorobu a jiné formy demence a Návrh doporučení Rady k opatřením pro boj proti neurodegenerativním chorobám, zejména Alzheimerově chorobě, prostřednictvím společného plánování výzkumných činností;
- 2. usnává se** postoupit tyto dokumenty spolu se svým usnesením a rámcovou pozicí vlády pro informaci výboru pro zdravotnictví;
- 3. žádá vládu**, aby ho informovala o dalším projednávání těchto dokumentů.

Monika Hašková v. r.
ověřovatelka výboru

Jozef Kochan v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

Usnesení č. 478

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období**

478.

USNESENÍ

*výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009*

k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání (Text s významem pro EHP) /kód dokumentu 11063/09, KOM(2009) 267 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace vrchního ředitele Ministerstva zdravotnictví Mgr. Ivo Hartmana, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Jozefa Kochana a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Monika Hašková v. r.
ověřovatelka výboru

Jozef Kochan v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 11063/09

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání

**KOM(2009) 267 v konečném znění, kód Rady 11063/09
Interinstitucionální spis 2009/0076/COD**

- **Právní základ:**
Článek 95 Smlouvy ES.
- **Datum zaslání Radě EU:**
12. 6. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
19. 6. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
25. 6. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Spolurozhodování.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 8. 7. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 7. 9. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh je v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Projednávaný Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. června 2009, KOM (2009) 267, o uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání má za cíl zlepšení stávajícího právního rámce upravujícího problematiku biocidních přípravků. Zmiňovaným rámcem je v současné době platná směrnice o uvádění biocidních přípravků na trh⁶⁴, která je do českého právního pořádku transponovaná prostřednictvím zákona č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh. Hlavním cílem revize původní směrnice je odstranění jejích slabých míst, která vyplynula po osmi letech jejího používání. Důraz je kladen na to, aby revizí nebyla snížena úroveň ochrany životního prostředí, lidského zdraví a zdraví zvířat.

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Jozefem Kochanem zpracovala JUDr. Daniela Dupláková, odborná konzultantka Parlamentního institutu Kanceláře PS PČR.

⁶⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh.

- **Obsah a dopad:**

Návrh nařízení obsahuje změny, které mají přispět k odstranění problematických míst nacházejících se ve stávajícím právním rámci. Jedná se zejména o:

- zjednodušení pravidel pro ochranu údajů;
- zabránění zdvojování studií o obratlovcích prostřednictvím povinného sdílení údajů;
- zvýšení harmonizace systémů poplatků v členských státech;
- stanovení pravidel pro paralelní obchod s biocidními přípravky;
- zahrnutí do působnosti nařízení předmětů a materiálů ošetřených biocidními přípravky.

Návrh nařízení je rozdělen do 14 kapitol, jež jsou tvořeny 85 články.

První kapitola je věnována oblasti působnosti navrhovaného nařízení a definicím jednotlivých základních pojmů. V porovnání se stávající směrnici je možné konstatovat, že počet definovaných pojmů je rozšířen například o pojmy jako „ošetřený materiál“ nebo „předmět“. Nově je působnost rozšířena na biocidy v materiálech, jež mohou přijít do kontaktu s potravinami.

Druhá kapitola se věnuje zařazení účinné látky do přílohy I, jež obsahuje seznam účinných látek s požadavky pro začlenění do biocidních přípravků. Návrh nařízení upravuje podmínky zařazení do předmětné přílohy, kritéria vyloučení z ní, požadavky na údaje žádosti, jakož i její předkládání a schvalování, resp. hodnocení. Ve třetí kapitole jsou následně upraveny podmínky obnovy a přezkumu zařazení účinné látky.

Obecné zásady povolování biocidních přípravků jsou upraveny v kapitole IV. Ta konkrétně upravuje uvádění těchto přípravků na trh a jejich používání. Podle této úpravy nesmí být žádný biocidní přípravek uveden na trh ani používán, pokud pro něj nebylo vydáno povolení podle navrhovaného nařízení (čl. 15 odst. 1). K tomu, aby byl přípravek povolen, je potřeba, aby splňoval podmínky uvedené v čl. 16 projednávaného nařízení. V této kapitole jsou rovněž upravena kritéria pro biocidní přípravky s nízkým rizikem.

Samostatná kapitola je věnována vnitrostátnímu povolování biocidních přípravků (kapitola V). Tato kapitola celkově a podrobně upravuje proces předkládání, hodnocení a schvalování žádostí. Vytváří se tím harmonizovaný postup pro povolování biocidních přípravků, jenž v současné době téměř neexistuje. Návrh stanovuje časový limit jednoho měsíce, do kterého musí vnitrostátní orgán žádost schválit v případě, že splňuje určené požadavky (čl. 22 odst. 1). Přijímající orgán rozhodne o této žádosti do dvanácti měsíců od schválení žádosti (čl. 23 odst. 1).

Šestá kapitola se týká úpravy postupu pro vzájemné uznávání, na jehož základě držitel jednoho vnitrostátního povolení uděleného příslušným orgánem může požádat o vnitrostátní povolení v jiném členském státě. Návrh nařízení upravuje také možnost, kdy žadatel usiluje o získání vnitrostátního povolení ve více než jednom členském státě souběžně (čl. 28).

Návrh nařízení v kapitole VII upravuje možnost povolování biocidních přípravků na úrovni Společenství. Tímto se zavádí jednotný centralizovaný systém pro udělování povolení, na jehož základě bude moci být biocidní přípravek uveden na trh a bude povoleno jeho používání na celém území Společenství nebo na části tohoto území (čl. 3 odst. 1 písm. m)). Toto povolení zakládá ve všech členských státech stejné práva

a povinnosti, jako povolení vydané odpovědným orgánem některého členského státu. Může být uděleno pouze biocidním přípravkům obsahujícím jednu nebo více nových účinných látek nebo přípravkům s nízkým rizikem (čl. 33 odst. 1). Návrh obsahuje nezbytná procesní a organizační opatření pro udělení tohoto povolení, jako například proceduru předkládání, schvalování a hodnocení žádosti. Technické a vědecké úkoly spojené s tímto centralizovaným systémem bude vykonávat Evropská agentura pro chemické látky. V rámci této kapitoly jsou rovněž upravena pravidla pro paralelní obchod (čl. 44), jejichž cílem je usnadnění pohybu biocidních přípravků v rámci území EU. Na základě tohoto ustanovení se bude na biocidní přípravek, který je povolen v jednom členském státě, vztahovat jednodušší správní postup v případě podání žádosti o povolení v jiném členském státě.

Následující kapitola upravuje možnost zrušení, přezkumu a změny povolení, a to v případě, že držitel povolení získá informace týkající se povoleného biocidního přípravku nebo účinné látky v něm obsažené, jež by mohly ovlivnit toto povolení.

Kapitola X je věnována ošetřeným předmětům nebo materiálům. V současné době je možné na ošetření předmětu v EU použít pouze přípravek, který je za tímto účelem v rámci EU povolen. V případě, že je předmět ošetřen mimo EU, neexistuje v současnosti možnost kontroly nad látkou, již byl ošetřen, což může představovat riziko pro lidské zdraví nebo pro životní prostředí. Problémem může být také diskriminace průmyslu EU, v důsledku čehož by mohlo dojít k přesunu výroby mimo EU, a to z důvodu možnosti použití přípravků, jež jsou v rámci EU zakázány. Navrhované nařízení v čl. 47 řeší tento problém, protože obsahuje úpravu, jež povoluje uvedení na trh pouze pro ty ošetřené materiály nebo předměty, jež byly ošetřeny biocidním přípravkem povoleným ve Společenství nebo alespoň v jednom členském státě. Takto ošetřené materiály nebo předměty musí být označeny stanovenými informacemi, jako je například název účinné látky použité k ošetření předmětu nebo materiálů nebo v nich obsažené, případně její biocidní vlastnosti nebo číslo povolení. Cílem této označovací povinnosti je informovat spotřebitele o ošetření předmětu biocidním přípravkem a upozornit příslušné orgány/celní orgány v členském státě na možnost vykonání kontroly. Tato povinnost se bude vztahovat na všechny výrobce, tedy i na ty mimo EU.

Jedenáctá kapitola upravuje systém ochrany údajů a jejich sdílení, jenž je v návrhu zjednodušen, avšak bez toho, aby došlo k omezení nabytých práv podle současného rámce. Nově bude ochrana poskytována také pro údaje předložené po zařazení účinné látky do přílohy I, což je důležité především v průběhu povolovacího procesu přípravku. Důležitá úprava je obsažena v čl. 51 a čl. 52, jenž se zabírají povinným sdílením informací, přičemž poskytování studií o obratlovcích se stává za přiměřenou náhradu povinným, a to z důvodu ušetření nákladů a životů zvířat.

Kapitola XII se věnuje problematice informací a komunikace a mimo jiné obsahuje taktéž ustanovení upravující důvěrnost dokumentů, jenž jsou uchovávány Evropskou agenturou pro chemické látky (čl. 55). Navrhovaná úprava je oproti stávajícímu rámci mírně pozměněná, a to z důvodu sblížení s ustanoveními obsaženými v tzv. nařízení REACH⁶⁵. Cílem této změny je usnadnění použití tohoto ustanovení Evropskou agenturou pro chemické látky, jež vykonává úkoly jí svěřené v obou dotčených právních předpisech.

⁶⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek.

Samostatná kapitola je věnována Evropské agentuře pro chemické látky, v jejímž rámci bude zřízen Výbor pro biocidní přípravky (čl. 65). Ten bude odpovědný za záležitosti související s koordinací organizačních a technických úkolů ohledně zařazení účinných látek do přílohy I.

V poslední kapitole se nacházejí závěrečná ustanovení ohledně poplatků a plateb příslušných orgánů v jednotlivých členských státech, Stálého výboru pro biocidní přípravky, jenž je v dané oblasti nápomocen Komisi, přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku a ochranné doložky.

Navrhované nařízení upravuje problematiku, na kterou se již v současné době vztahuje komunitární úprava v podobě směrnice. Výhodou přepracování směrnice na nařízení je absence povinnosti implementace a záruka harmonizovanějšího provádění právního rámce.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. června 2009, KOM (2009) 267, o uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání je zařazen na program Rady Evropské unie pro otázky životní prostředí, jež se bude konat dne 22. prosince 2009. K návrhu by měla proběhnout politická debata.

V Evropském parlamentu byl návrh nařízení přidělen Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a k jeho projednání by mělo dojít 6. dubna 2010. V plénu Evropského parlamentu by měl být tento návrh projednán předběžně 5. května 2010.

Stanoviško vlády ČR:

Vláda ČR souhlasí s většinou návrhů obsažených v návrhu nařízení. Výhrady však má k přesunu některých kompetencí na Evropskou agenturu pro chemické látky. V této otázce bude ČR prosazovat, aby jednotlivé státy mohly odmítnout povolení biocidního přípravku v případě, že k tomu budou mít závažné důvody z pohledu ochrany zdraví nebo životního prostředí.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** Návrh nařízení o uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání;
2. **ž á d á v l á d u**, aby ho informovala o dalším průběhu projednávání této problematiky.

Monika Hašková v. r.
ověřovatelka výboru

Jozef Kochan v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

Usnesení č. 479

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období**

479.

USNESENÍ

**výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009**

**k Návrhu doporučení Rady o nekuřáckém prostředí /kód dokumentu 11533/09,
KOM(2009) 328 v konečném znění/**

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace vrchního ředitele Ministerstva zdravotnictví Mgr. Ivo Hartmana, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Jozefa Kochana a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Monika Hašková v. r.
ověřovatelka výboru

Jozef Kochan v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 11533/09

Návrh doporučení Rady o nekuřáckém prostředí

**KOM(2009) 328 v konečném znění, kód Rady 11533/09
Interinstitucionální spis 2009/0088/CNS**

- **Právní základ:**
Článek 152 odst. 4 alinea 2 Smlouvy ES
- **Datum zaslání Radě EU:**
30. 6. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
2. 7. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Konzultace
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 11. 11. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 18. 11. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh je v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**

Užívání tabáku je v Evropské unii nejrozšířenější odvratnou příčinou smrti. Následky užívání tabáku či expozice tabákovému kouři⁶⁶ v prostředí jsou příčinou zhruba 650 000 úmrtí ročně. Expozice tabákovému kouři nejen že způsobuje u dospělých ischemickou chorobu srdeční, rakovinu plic, astma a řadu dalších chorob, ale je obzvlášť nebezpečná také pro děti⁶⁷. Expozice tabákovému kouři na pracovišti i doma byla 2002 příčinou smrti desítek tisíc dospělých. To současně se zvýšenou nemocností lidí vystavených tabákovému kouři způsobuje značnou finanční i zdravotní zátěž pro členské státy i občany EU. Komplexní přístup k problematice kouření v podobě plošného zákazu kouření na veřejně přístupných místech ukazuje, že se účinně snižuje zátěž způsobená užíváním

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Jozefem Kochanem zpracoval Mgr. Michal Pohl, odborný konzultant Parlamentního institutu Kanceláře PSP ČR.

⁶⁶ Tzv. nepřímé kouření

⁶⁷ Může způsobit vznik alergií, chronické záněty středního ucha, astma, syndrom náhlého úmrtí, etc.

tabákových výrobků. Synergický efekt komplexního přístupu vede ke snížení spotřeby tabáku, podporuje snahu kuřáků přestat kouřit a snižuje počet začínajících kuřáků.

Mezinárodní úprava některých negativních aspektů kouření je obsažena zejména v Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku⁶⁸ z května 2003. Státy, které přistoupily k této úmluvě se zavazují, že zajistí chránit současné a budoucí generace před ničením zdraví, sociálními, ekologickými a ekonomickými následky spotřeby tabáku a před vystavováním se tabákovému kouři tak, aby se nepřetržitě a podstatně snižoval výskyt užívání tabáku a vystavování se tabákovému kouři.

Na evropské úrovni se situací v oblasti kouření zabývala Komise zejména prostřednictvím zelené knihy „K Evropě bez tabákového kouře: možnosti politiky na úrovni EU“. Z konzultací se zainteresovanými subjekty vyplynulo, že komplexní strategie prosazující nekuřácké prostředí a snižování expozice má vysokou podporu. Z výsledků konzultací dále vyplynulo, že opatření, která by směřovala ke snižování expozice, by měla vycházet z úmluvy o kontrole tabáku a mělo by se realizovat formou doporučení rady.

- **Obsah a dopad:**

Návrh doporučení Rady o nekuřáckém prostředí je dokument, který vychází z Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku (zejména čl. 8) a obsahuje doporučení členským státům, jakým způsobem zajistit ochranu před tabákovým kouřem. Návrh se skládá ze samotného doporučení a přílohy, ve které jsou uvedeny jednotlivé definice a principy, na jejichž základě mají být příslušná opatření realizována.⁶⁹

Rada v návrhu doporučuje, aby členské státy zajistily účinnou ochranu před expozicí tabákovému kouři na vnitřních pracovištích, vnitřních veřejných místech, ve veřejné dopravě a na dalších vhodných veřejných místech. Dále Rada doporučuje členským státům, aby vypracovaly a upevnily strategie ke snížení expozice tabákovému kouři u dětí a dospívajících a doplnily nekuřáckou politiku dalšími podpůrnými opatřeními. Ta by měla zahrnovat zejména přijetí opatření na podporu ukončení užívání tabáku a léčby závislosti na něj či uvádění kombinovaných varování a informací na obalech tabákových výrobků o rizicích těchto výrobků a o službách, které podporují ukončení užívání tabáku.

Členským státům je doporučováno, aby vypracovávaly, prováděly a přezkoumávaly víceoborové národní strategie či plány pro kontrolu tabáku a zajišťovaly nástroje k provádění národních strategií tak, aby se zajistila vhodná ochrana před expozicí tabákovému kouři. Členské státy by měly zřídit vnitrostátní kontaktní místa pro kontrolu tabáku, která by sloužila pro výměnu informací a osvědčených postupů v oblasti boje proti expozici tabákovému kouři. Členské státy jsou vyzvány, aby na tomto poli mezi sebou úzce spolupracovaly a vyhodnocovaly přijatá opatření a o výsledcích informovaly Komisi. Závěrem Rada v předkládaném dokumentu vyzývá Komisi, aby podávala informace o opatřeních přijatých členskými státy a o jejich dopadech.

Rámcová pozice vlády ČR:

Vláda ČR se k návrhu staví spíše zdrženlivě, pochybuje zejména o jeho přidané hodnotě. Návrh je podle názoru vlády ČR formulován příliš obecně, a proto by bylo zapotřebí

⁶⁸ Ratifikované 26 členskými státy a Společenstvím.

⁶⁹ Ty jsou identické s pokyny týkajícími se ochrany proti expozici tabákovému kouři, vypracované pracovní skupinou svolanou v souladu s rozhodnutím FCTC/COP1(15) konference stran Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku.

konkrétnější vymezení některých pojmů⁷⁰. V oblasti značení tabákových výrobků vláda ČR zaujímá nesouhlasné stanovisko v případě zavedení tzv. generických balení (návrh Francie).

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**
Očekává se rozhodnutí Evropského parlamentu.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** návrh doporučení Rady o nekuřáckém prostředí;
2. **ž á d á v l á d u**, aby ho informovala o dalším projednávání tohoto dokumentu;
3. **ž á d á v l á d u**, aby aktivně navrhla Radě vymezení pojmu "o nekuřáckém prostředí".

Monika Hašková v. r.
ověřovatelka výboru

Jozef Kochan v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

⁷⁰ Např. pojmy strategie, plány, vhodný implementační mechanismus atd..

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období

480.

USNESENÍ

výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009

k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení /kód dokumentu 14722/09, KOM(2009) 154 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně spravedlnosti JUDr. Pavla Staňka, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Cyrila Svobody
a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Cyril Svoboda v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 14722/09

**Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti,
rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve
věcech dědictví
a vytvoření evropského dědického osvědčení**

**KOM(2009) 154 v konečném znění, kód Rady 14722/09
Interinstitucionální spis 2009/0157/COD**

- **Právní základ:**
Článek 61, 67 odst. 5 Smlouvy ES
- **Datum zaslání Radě EU:**
15. 10. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
21. 10. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
12. 11. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Spolurozhodování.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Nebylo výboru pro evropské záležitosti vládou poskytnuto.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Předsedové výborů pro evropské záležitosti na svém setkání 18. února 2008 v Ljubljani (tzv. malý COSAC) rozhodli o provedení koordinovaného testu subsidiarity k *Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o rozhodném právu, příslušnosti, uznávání rozhodnutí a úředních opatření ve věcech dědictví a závětí*. Toto rozhodnutí potvrdilo XXXIX. zasedání COSAC v Brdu pri Kranju. Protože přijetí návrhu bylo Komisí odloženo na rok 2009, shodli se předsedové výborů pro evropské záležitosti na setkání 7. července 2008 v Paříži na provedení testu subsidiarity v prvním semestru roku 2009 během českého předsednictví. Vzhledem k tomu, že návrh Komise nepředložila ani během českého předsednictví, bylo rozhodnutí provést kontrolu subsidiarity k tomuto návrhu znovu potvrzeno na XLII. zasedání COSAC ve Stockholmu 5. – 6. října 2009.

Kontrola subsidiarity má být provedena podle ustanovení Protokolu č. 2 o aplikaci principů subsidiarity a proporcionality připojeného k Lisabonské smlouvě pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství.

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti JUDr. Cyrilem Svobodou zpracovala JUDr. Jana Francová, odborná konzultantka Parlamentního institutu Kanceláře PS PČR.

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání

a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení (dále jen návrh) přijala Komise dne 14. října 2009, osmitýdenní lhůta stanovená pro provedení kontroly subsidiarity uplyne 17. prosince 2009.

V odůvodnění návrhu Komise k zásadě subsidiarity uvádí pouze to, že: „*Cílů návrhu může být dosaženo pouze ve formě společných pravidel v oblasti dědictví s mezinárodním prvkem, která musí být jednotná, aby zajistila občanům právní jistotu a předvídatelnost. Jednostranné opatření členských států by tak nevedlo k dosažení tohoto cíle. Existuje Haagská úmluva o právu použitelném na dědictví (dále jen „Úmluva“), která ale nikdy nevstoupila v platnost.⁷¹ Haagská úmluva ze dne 5. října 1961 o kolizních právních předpisech týkajících se formy závěti byla ratifikována šestnácti státy. Bylo by vhodné, aby další státy v zájmu Společenství tuto úmluvu ratifikovaly. Všechny konzultace a studie prokázaly rozsah problémů, na které se tento návrh zaměřuje.“⁷²*

- **Odůvodnění a předmět:**

Evropský nástroj upravující určité otázky v oblasti dědictví a závětí byl poprvé zmíněn Vídeňským akčním plánem z roku 1998. V Haagském programu⁷³ vyzvala Rada Komisi k předložení zelené knihy pokrývající celou danou problematiku: rozhodné právo, příslušnost a uznávání, správní opatření (dědická osvědčení, evidence závětí). Komise zveřejnila *Zelenou knihu – Dědictví a závěti*⁷⁴ dne 1. března 2005. Obdržela okolo šedesáti odpovědí, po kterých následovalo dne 30. listopadu 2006 veřejné slyšení. Komise vytvořila skupinu odborníků, která se v období let 2006 – 2008 sedmkrát sešla a rovněž zorganizovala dne 30. června 2008 schůzku národních odborníků. O nesnadnostech, s nimiž se Komise potýkala při tvorbě návrhu, svědčí mj. skutečnost, že jeho předložení bylo Komisí několikrát odloženo a že byl zveřejněn s více jak ročním zpožděním.

Dokladem obtížnosti unifikace norem mezinárodního práva soukromého a procesního v oblasti dědického práva jsou i neúspěšné pokusy o jejich unifikaci podniknuté na půdě mezinárodních organizací. Dosud nejambicióznějším z těchto pokusů je *Úmluva o právu rozhodném pro dědění* vypracovaná Haagskou konferencí mezinárodního práva soukromého v roce 1988, která dosud nevstoupila v platnost. Důvodem je především skutečnost, že pravidla obsažená v právních úpravách jednotlivých států se v této oblasti značně liší a potřeba jejich sjednocení není většinou považována za nezbytnou. Zatím byla Úmluva ratifikována pouze jediným státem – Nizozemím.

Potřebu unijního⁷⁵ nástroje sjednocujícího právní úpravu členských států v dědických vztazích s „komunitárním prvkem“ Komise odůvodnila tak, že „*zvýšená mobilita osob v prostoru bez vnitřních hranic, stejně jako rostoucí počet svazků mezi příslušníky různých členských států, které jsou často doprovázeny nabýváním majetku nacházejícího se na území několika států Unie, značně komplikují dědictví. Potiže, s nimiž se setkávají účastníci mezistátního dědického řízení jsou z větší části dány rozdílnostmi základních*

⁷¹ V české odborné literatuře se tradičně používá *Úmluva o právu rozhodném pro dědění*.

⁷² Bod 3.2, str. 4 návrhu.

⁷³ Viz závěry ze zasedání předsednictva Evropské rady v Bruselu konaného ve dnech 4. a 5. listopadu 2004. Následně viz KOM (2005) 184 v konečném znění.

⁷⁴ KOM (2005) 65 v konečném znění.

⁷⁵ Přijímání nařízení se neúčastní Dánsko. Spojené království a Irsko se rozhodnou, zda se budou přijímání nařízení účastnit (tzv. opt-in) či nikoliv.

norem, procesních norem a pravidel pro konfliktní zákonné předpisy upravujících tuto oblast v jednotlivých členských státech. Normy mezinárodního soukromého práva Společenství, které byly dosud přijaty, oblast dědictví vůbec neřeší. Přijetí harmonizovaných předpisů na celoevropské úrovni se tedy jeví jako nezbytné.“⁷⁶

Svůj návrh nařízení Komise založila na čl. 61 písm. c) a na čl. 67 odst. 5 druhé odrážce Smlouvy o založení ES.

Čl. 61 písm. c) svěřuje Radě pravomoc přijmout *opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech, jak je stanoveno v článku 65*, a to za účelem postupného vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Čl. 65 stanoví, že: „*Opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem přijímaná podle článku 67, pokud je to nutné k řádnému fungování vnitřního trhu, zahrnují mimo jiné:*

a) zlepšení a zjednodušení:

- systému mezinárodního doručování soudních a mimosoudních písemností,

- spolupráce při opatrování důkazů,

- uznání a výkonu soudních a mimosoudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech;

b) podporu slučitelnosti kolizních norem platných v členských státech a předpisů pro řešení kompetenčních sporů;

c) odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení, v případě potřeby podporou slučitelnosti úprav občanskoprávního řízení v členských státech.“

Podle čl. 67 odst. 5 druhé odrážky se při přijímání opatření podle čl. 65 použije procedura spolurozhodování s výjimkou oblastí rodinného práva, kde je pro přijímání opatření Radou nutná jednomyslnost.

Stanovisko PI:

Takto zvolený právní základ vzbuzuje především tradiční otázku týkající se naplnění kritéria, podle něhož musí být opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem *nutné k řádnému fungování vnitřního trhu*. Široká interpretace tohoto kritéria ze strany Komise bývá předmětem kritiky, a to i ze strany výboru pro evropské záležitosti PS PČR (viz usnesení VEZ k *Návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 2201/2003 ohledně příslušnosti a současně se zavádí pravidla pro určení rozhodného práva pro manželské věci*, tzv. Řím III). Tato námitka bude odstraněna vstupem Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009. Kritérium, aby opatření bylo *nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu*, je relativizováno slovem „*zejména*“.⁷⁷

⁷⁶ Str. 3, KOM (2005) 65 v konečném znění.

⁷⁷ Čl. 81 Smlouvy o fungování EU ve znění Lisabonské smlouvy (bývalý čl. 65 SES) tedy zní:

1. Unie rozvíjí justiční spolupráci v občanských věcech s mezinárodním prvkem založenou na zásadě vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí. Tato spolupráce může zahrnovat přijímání opatření pro sblížení právních předpisů členských států.

2. Pro účely odstavce 1 přijímají Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem opatření, která mají, **zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu**, za cíl zajistit:

a) vzájemné uznávání a výkon soudních a mimosoudních rozhodnutí mezi členskými státy;

b) přeshraniční doručování soudních a mimosoudních písemností;

c) slučitelnost kolizních norem a pravidel pro určení příslušnosti platných v členských státech;

d) spolupráci při opatrování důkazů;

e) účinný přístup ke spravedlnosti;

Druhý okruh problémů souvisí se systematickým řazením dědického práva. Zatímco většina členských států považuje dědické právo za relativně autonomní oblast práva občanského, některé, zejména skandinávské, státy jej řadí do oblasti práva rodinného. Zařazení má zásadní význam pro určení procedury, jakou bude o návrhu hlasováno na Radě – pokud by spadal do oblasti rodinného práva, byla by nutná jednomyslnost (na rozdíl od kvalifikované většiny v opačném případě). Lisabonská smlouva situaci v tomto případě neřeší – opatření týkající se rodinného práva s mezinárodním prvkem podléhá zvláštnímu legislativnímu postupu, kdy Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem. Evropská komise k tomu uvádí: *Hlavním cílem dědického práva je určit pravidla převodu dědictví a vyřídit převod dědictví samotného. Na rozdíl od dědického práva je předmětem práva rodinného upravovat právní vztahy spojené s manželstvím a s partnerským životem, se vztahy mezi předky a potomky a osobním stavem osob. Jeho základní sociální funkcí je chránit rodinné vztahy. Kromě toho, na rozdíl od rodinného práva, kde je vůle jedinců výrazně omezena a kde je převážná většina vztahů upravena předpisy veřejného pořádku, zůstává dědické právo oblastí, kde má vůle držitele práv významné místo. Tato dvě odvětví občanského práva jsou tudíž dostatečně autonomní na to, aby se s těmito odvětvími nakládalo odděleně. Jelikož se jedná o výjimku, musí zůstat výklad nebo uplatňování čl. 67 odst. 5 druhé odrážky Smlouvy institucemi přesné. Tato výjimka se tudíž na toto nařízení o dědictví neuplatňuje.*

- **Obsah a dopad:**

Návrh nařízení obsahuje normy evropského mezinárodního práva procesního – tj. pravidla

o příslušnosti soudů k řízení ve věcech dědictví, o uznávání a výkonu rozhodnutí a uznávání a vykonatelnosti cizích úředních listin, a zavádí evropské dědické osvědčení. Kromě toho obsahuje kolizní normy určující rozhodné právo ve vztazích s mezinárodním prvkem (tj. normy evropského mezinárodního práva soukromého, které ovšem díky principu univerzální použitelnosti vytlačí normy mezinárodního práva soukromého vnitrostátního původu).

V kapitole I návrhu je vymezena **oblast působnosti nařízení a základní pojmy**. Věcná působnost nařízení je stanovena tak, že se vztahuje na dědictví. Z jeho věcné působnosti jsou vyloučeny (tak jako v případě ostatních nařízení upravujících evropský justiční prostor v civilních věcech) především věci daňové, správní a celní. Kromě toho se nařízení nebude vztahovat na otázky upravující rodinný stav fyzických osob, rodinné vztahy a vztahy se srovnatelnými účinky, způsobilost fyzických osob k právům a právním úkonům, zmizení, nepřítomnost a předpokládané úmrtí fyzické osoby, otázky vlastnických vztahů v manželství a úprava majetkových vztahů, která se použije na vztahy s účinky

f) odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení, v případě potřeby podporou slučitelnosti úpravy občanskoprávního řízení v členských státech;

g) rozvíjení alternativních metod urovnávání sporů;

h) podporu dalšího vzdělávání soudců a soudních zaměstnanců.

3. Odchylně od odstavce 2 přijímá Rada opatření týkající se rodinného práva s mezinárodním prvkem zvláštním legislativním postupem. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

Rada může na návrh Komise přijmout rozhodnutí určující ty aspekty rodinného práva s mezinárodním prvkem, které mohou být předmětem aktů přijatých řádným legislativním postupem. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

Návrh uvedený v druhém pododstavci se postoupí vnitrostátním parlamentům. Vysloví-li některý vnitrostátní parlament během šesti měsíců ode dne tohoto postoupení svůj nesouhlas, není rozhodnutí přijato. Není-li nesouhlas vysloven, může Rada rozhodnutí přijmout.

srovnatelnými s manželstvím, vyživovací povinnost, práva a majetek vytvořený nebo převedený jiným způsobem než dědictvím z důvodu úmrtí, otázky upravené právem obchodních společností, jako ustanovení v základajících listinách a statutech společností, sdružení a právnických osob, které určují nakládání s podíly v případě úmrtí jejich členů, rušení, zánik a slučování společností, sdružení a právnických osob, zakládání, fungování a rušení *trustů*, povahu věcných práv vztahující se k majetku a zveřejňování těchto práv.

Z místní příslušnosti je – v souladu s *Protokolem o postavení Dánska*, vyloučeno Dánsko a zatím je otevřena možnost přistoupení Spojeného království a Irska podle *Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva*.

V čl. 2 jsou definovány základní pojmy použité v návrhu nařízení. Mj. je stanoveno, že za soud je považován *každý soudní orgán či příslušný orgán členského státu vykonávající funkci soudu ve věcech dědictví. Za soudy se považují rovněž jiné orgány veřejné moci, které vykonávají funkce soudu přenesením pravomocí, jak jsou stanoveny v tomto nařízení*. Návrh nařízení tak pod pojem soud zahrnuje i např. soudní úředníky a notáře.

Kapitola II návrhu obsahuje **pravidla pro určení soudní příslušnosti**. Podle základního pravidla jsou příslušné soudy státu, na jehož území měl zesnulý v době úmrtí obvyklé bydliště (domicil). V případě, že si zesnulý zvolil právo, jímž se má řídit správa dědictví, může soud státu obvyklého bydliště postoupit projednání případu soudu státu, jehož předpisy si zesnulý zvolil (čl. 5 návrhu). Pokud měl zesnulý své bydliště ve třetím státě, stanovuje návrh pravidla pro určení tzv. zbytkové příslušnosti zaručující dědicům a věřitelům ze Společenství přístup k právní ochraně za předpokladu, že se majetek zesnulého nachází na území členského státu – tzn. že situace vykazuje úzké vazby s členským státem z důvodu přítomnosti majetku (čl. 6 návrhu).

V kapitole III návrhu jsou obsaženy **kolizní normy určující právo rozhodné pro dědictví**. Stejně jako český zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZMPS), i návrh nařízení je založen na tzv. jednotném dědickém statutu. To znamená, že pro dědické právní poměry ohledně celého dědictví bez rozlišení mezi věcmi movitými a nemovitými používá jediný hraniční určovatel.⁷⁸ Na rozdíl od české úpravy, která vychází z hraničního určovatele státní příslušnosti (*lex patriae*), je podle obecného pravidla v čl. 16 návrhu nařízení rozhodným právem právo státu, ve kterém měl zesnulý své obvyklé bydliště v době úmrtí (*lex domicilii*). Čl. 17 zakotvuje tzv. omezenou volbu práva – osoba si může zvolit za právo, podle kterého se spravuje celé její dědictví, právo státu, jehož je státním příslušníkem. Rozhodným právem se řídí celé dědické řízení, od jeho zahájení až do konečného převodu dědictví oprávněným osobám. Otázky upravené dědickým statutem jsou demonstrativně vypočítány v čl. 19 odst. 2. Za určitých výjimečných podmínek může dojít k prolomení použití práva rozhodného pro dědictví ve prospěch práva státu, kde se majetek nachází, pokud toto právo vyžaduje k přijetí či odmítnutí dědictví či odkazu dodatečné formality vedle formalit vyžadovaných rozhodným právem pro dědictví. Jako příklad jsou v odůvodnění uváděny rodinné zemědělské podniky existující v některých členských státech.

⁷⁸ Opakem je tzv. rozštěpený dědický statut, který používá jednoho hraničního určovatele pro nemovitosti (*lex rei sitae*) a jiný pro věci movité (*lex patriae* nebo *lex domicilii*).

Podle čl. 25 návrhu se práva určeného na základě nařízení použije bez ohledu na to, zda je právem některého z členských států. Takto stanovená tzv. univerzální použitelnost nařízení znamená, že jsou prakticky vyřazeny z použití kolizní normy členských států ve věcech upravených nařízením. Čl. 26 vylučuje tzv. zpětný a další odkaz. Možnost uplatnění výhrady veřejného pořádku je zakotvena v čl. 27, přičemž je výslovně stanoveno, že: *Použití ustanovení práva určeného podle tohoto nařízení nemůže být považováno za odporující veřejnému pořádku státu soudu, u něž bylo řízení zahájeno, zejména když je jediným důvodem skutečnost, že ustanovení týkající se povinného dědického dílu jsou odlišná od platných ustanovení ve státě soudu, u něž bylo řízení zahájeno.*

Pravidla pro uznávání a výkon rozhodnutí (kapitola IV návrhu) vydaných na základě návrhu nařízení vycházejí z úpravy obsažené v *nařízení Rady č. 44/2001, o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech* (tzv. Brusel I). Rozhodnutí vydaná použitím tohoto nařízení v některém členském státě jsou v ostatních členských státech uznávána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení (čl. 29 návrhu). Důvody pro neuznání rozhodnutí jsou omezeny na minimum (čl. 30). V žádném případě nesmí být cizí rozhodnutí přezkoumáváno ve věci samé (čl. 31).

Cílem ustanovení obsažených v kapitole V týkající se **úředních listin** je zajištění jejich uznávání, a tím umožnit jejich volný pohyb. S výhradou rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž se o uznání žádá, požívají cizí úřední listiny shodného postavení s vnitrostátními úředními listinami.

V kapitole VI je zaveden nový institut tzv. **evropského dědického osvědčení**. Jeho účelem má být „*rychlé, cenově přijatelné a účinné vypořádání dědictví s mezinárodním prvkem*“ (bod 27 preambule návrhu). Toto evropské dědické osvědčení bude prokazovat způsobilost dědice, závětního dědice, vykonavatele dědictví či správce v členských státech, kde se nachází majetek, který je předmětem dědictví. Jeho použití není povinné, je vydáváno pouze na žádost osoby, která má povinnost dokázat svoji způsobilost dědice, závětního dědice a pravomoci vykonavatelů závěti nebo třetích správců. Příslušným k jeho vydání je soud, jehož příslušnost byla stanovena na základě pravidel obsažených v kapitole I nařízení. V přílohách návrhu nařízení jsou stanoveny jak formuláře, které musí žadatel o osvědčení vyplnit (příloha 1), tak i vzor evropského dědického osvědčení (příloha 2). Evropské dědické osvědčení je automaticky uznáváno ve všech členských státech, pokud se jedná o způsobilost dědice, závětního dědice, pravomoci vykonavatele závěti nebo třetích správců. Jeho obsah je považován za pravdivý ve všech členských státech po dobu jeho platnosti. Má se za to, že ten, kterého osvědčení určuje za dědice, závětního dědice, vykonavatele závěti či správce, je držitelem dědického práva či správních pravomocí uvedených v osvědčení a že neexistují další podmínky či omezení než ta, která jsou v osvědčení uvedena (čl. 42 návrhu).

Závěrečná kapitola VII obsahuje standardní **závěrečná ustanovení** týkající se např. vztahu ke stávajícím mezinárodním úmluvám, změn formulářů obsažených v přílohách (poradním postupem), přezkumu a vstupu v platnost.

Dopad na ČR:

Vzhledem k univerzální použitelnosti nařízení by po jeho vstupu v platnost v podstatě přestaly být používány české kolizní normy týkající se dědického práva obsažené

v ZMPS. Namísto dosavadního hraničního určovatele v podobě *lex patriae* by byl aplikován hraniční určovatel obvyklého bydliště zesnulého v době úmrtí.

Pokud jde o příslušnost, byla by ve vztazích mezi členskými státy (s výjimkou Dánska, popř. Irska a Spojeného království) rovněž aplikována pravidla o příslušnosti obsažená v nařízení místo pravidel obsažených v ZMPS.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

V Evropském parlamentu bude návrh projednávat Výbor pro právní záležitosti, dosud nebyl přidělen zpravodaj, ani stanoveno datum projednání. Stanovisko k návrhu bude vydávat rovněž Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Na Radě EU by měl být návrh poprvé projednáván v rámci pracovní skupiny začátkem prosince 2009.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení;
2. **k o n s t a t u j e**, že návrh není v rozporu s principem subsidiarity;
3. **p o s t u p u j e** návrh nařízení i se svým stanoviskem pro informaci ústavně právnímu výboru Poslanecké sněmovny PČR;
4. **p o v ě ř u j e** předsedkyni výboru, aby usnesení o projednání tohoto návrhu zaslala Evropské komisi, Radě EU, Evropskému parlamentu a předsednictví Konference výborů *pro evropské záležitosti*.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru
Usnesení č. 481

Cyril Svoboda v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výbor

***Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009
5. volební období***

481.

USNESENÍ

***výboru pro evropské záležitosti
z 59. schůze konané dne 19. listopadu 2009***

k Návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného

**k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností Evropským společenstvím
/kód dokumentu 12265/09, KOM(2009) 373 v konečném znění/**

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně spravedlnosti JUDr. Pavla Staňka, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Soni Markové a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Soňa Marková v. r.
zpravodajka výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

DOKUMENT 12265/09

Návrh rozhodnutí Rady o uzavření Úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností Evropským společenstvím

**KOM(2009) 373 v konečném znění, kód Rady 12265/09
Interinstitucionální spis 2009/0100/CNS**

- **Právní základ:**
Článek 61, 300 odst. 2 a 3 Smlouvy ES
- **Datum zaslání Radě EU:**
29. 7. 2009
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
31. 7. 2009
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 10. 2009 (1. kolo)
- **Procedura:**
Konzultace.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 28. 8. 2009, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23. 10. 2009 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh je v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**
Dne 23. listopadu 2007 byla v rámci Haagské konference mezinárodního práva soukromého uzavřena Úmluva o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností (dále jen Úmluva), jejímž cílem je zajistit účinné vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností.

Tohoto cíle Úmluva dosahuje kombinací několika prostředků:

- 1) vytvořením uceleného systému spolupráce mezi orgány smluvních států při vyřizování mezinárodních návrhů,
- 2) stanovením požadavku, aby smluvní státy zpřístupňovaly návrhy na vydání a změnu rozhodnutí o výživném,

* Přílohu k usnesení ve spolupráci se zpravodajkou výboru pro evropské záležitosti Mgr. Soňou Markovou zpracovala JUDr. Jana Francová, odborná konzultantka Parlamentního institutu Kanceláře PS PČR.

- 3) snahou o zajištění účinného přístupu k přeshraničním řízením ve věcech vyživovací povinnosti zejména poskytováním bezplatné právní pomoci,
- 4) zřízením systému pro uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností ve smluvních státech a zrychlením a zjednodušením řízení o uznání a výkonu.

Úmluva dále obsahuje úpravu praktických otázek ovlivňujících způsob uplatňování mezinárodních nároků (jazykové požadavky, standardizované formuláře a výměnu informací o vnitrostátních právních předpisech). Zároveň vytváří podmínky pro používání nových technologií znamenajících úsporu nákladů a zkrácení doby prodlení.

Celá úmluva se obligatorně použije ve věcech výživného k dětem. Všechny kapitoly se rovněž použijí na návrhy na uznávání a výkon ve věcech vyživovací povinnosti mezi manžely, pokud jsou tyto návrhy podávány společně s návrhem na výživné pro dítě. Ostatní žádosti o uznání a výkon ve věcech vyživovací povinnosti mezi manžely patří do oblasti obligatorního použití úmluvy, avšak nepožívají výhod podle ustanovení kapitol II a III, které stanoví systém správní spolupráce mezi ústředními orgány a jež rovněž obsahují ustanovení o právní pomoci ve věcech výživného určeného dětem. Smluvní stát může prohlásit, že použije úmluvu nebo její část na každou vyživovací povinnost vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství.

Úmluva stanoví i možnost, že se její stranou mohou stát organizace regionální hospodářské integrace.

Ustanovení čl. 51 odst. 4 obsahuje doložku o neúčasti, podle níž Úmluvou není dotčeno uplatňování právních nástrojů organizace regionální hospodářské integrace, která je stranou Úmluvy, přijatých po jejím uzavření, o věcech upravených Úmluvou za předpokladu, že tyto dohody nemají vliv na použití ustanovení Úmluvy ve vztahu členských států organizace regionální hospodářské integrace k jiným smluvním státům. Pokud jde o uznávání nebo výkon rozhodnutí mezi členskými státy organizace regionální hospodářské integrace, nejsou Úmluvou dotčena pravidla organizace regionální hospodářské integrace přijatá před či po uzavření této úmluvy. V případě EU se tato doložka o neúčasti týká *nařízení č. 4/2009 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností* (dále jen nařízení o výživném).

Současně s Úmluvou byl Haagskou konferencí mezinárodního práva soukromého vypracován *Protokol o právu rozhodném pro vyživovací povinnost*, jehož cílem je zajistit větší právní jistotu a předvídatelnost pro osoby oprávněné a povinné k vyživovacím povinnostem. Protokol obsahuje kolizní normy pro vyživovací povinnosti, tj. ustanovení, podle kterých se v řízení o výživném s mezinárodním prvkem určí, právo kterého státu se použije pro posouzení žalovaného nároku na výživné. Tyto dva právní nástroje jsou však na sobě zcela nezávislé (smluvní stranou Protokolu může být i stát, který není vázán Úmluvou, a naopak).

Předkládaný návrh rozhodnutí obsahuje schválení přistoupení k Úmluvě a to Evropským společenstvím, nikoliv jednotlivými členskými státy – tzn. že členské státy Úmluvu nepodepíší, nepřijmou, neschválí ani k ní nepřistoupí, ale budou jí vázány na základě jejího uzavření Evropským společenstvím.

- **Obsah a dopad:**

Předkládaný návrh rozhodnutí o uzavření Úmluvy Evropským společenstvím obsahuje tři články.

Článek 1 prohlašuje, že Společenství Úmluvu schválilo a předseda Rady je pověřen určit osobu, která uloží ratifikační listinu. Znění úmluvy je obsaženo v příloze.

Článek 2 odkazuje na prohlášení obsažená v příloze 1 rozhodnutí (viz dále).

Do 18. září 2010 by členské státy měly sdělit Komisi, jaká si přejí učinit prohlášení podle čl. 11 odst. 1 písm. g) Úmluvy, tj. další informace či související dokumenty, které Úmluva nevyžaduje, ale návrh v konkrétním členském státě je musí obsahovat, a jaká si přejí učinit prohlášení podle čl. 44 odst. 1 Úmluvy, tj. možnost označení jiného než úředního jazyka, v němž bude konkrétní členský stát přijímat návrhy a související dokumenty. S ohledem na zvláštní jazykový režim se počítá i s prohlášením podle čl. 44 odst. 2 pro Belgie.

Podle třetího článku návrhu rozhodnutí mají členské státy oznámit Komisi do 18. září 2010 ústřední orgány, které budou příslušné podle Úmluvy, a informace o právních předpisech a řízeních týkajících se vyživovacích povinností a výkonu rozhodnutí, popis činností a postupů ústředních orgánů, informace o bezplatné právní pomoci a bližší informace o dokumentech, které se připojují k návrhu na uznání a výkon rozhodnutí.

Obsahem přílohy 1 jsou dvě prohlášení. Podle prvního z nich má pravomoc ve věcech upravených Úmluvou vykonávat Společenství a členské státy Úmluvu nepodepíší, nepřijmou, neschválí ani k ní nepřistoupí, ale budou jí vázány na základě jejího uzavření Společenstvím.

Druhé prohlášení se týká rozšíření použitelnosti Úmluvy v souladu s jejím čl. 2 odst. 3 na každou vyživovací povinnost vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství, neboť takto široká je i oblast působnosti nařízení o výživném.

Text Úmluvy je obsažen v příloze 2 návrhu rozhodnutí.

Stanovisko vlády ČR:

Ministerstvo spravedlnosti ČR, do jehož gesce náleží předkládaný návrh rozhodnutí, spatřuje hlavní problém návrhu v názoru Komise, že Úmluva spadá do výlučné vnější pravomoci Společenství v celém rozsahu působnosti a to ve vztahu k pravidlům pro spolupráci ústředních orgánů (jde tedy oblast administrativní, nikoli soudní spolupráce). Odkaz na posudek Soudního dvora č. 1/03, na nějž se Komise při tvrzení o své výlučné vnější pravomoci dovolává, není podle názoru ministerstva zcela relevantní, protože se dotýká pravidel o uznání a výkonu rozhodnutí a pravidel o soudní příslušnosti, nikoliv oblasti administrativní spolupráce. Z čl. 65 SES⁷⁹ nevyplývá, že by členské státy přenesly

⁷⁹ Článek 65 SES: Opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem přijímaná podle článku 67, pokud je to nutné k řádnému fungování vnitřního trhu, zahrnují mimo jiné:

a) zlepšení a zjednodušení:

— systému mezinárodního doručování soudních a mimosoudních písemností,

— spolupráce při opatřování důkazů,

— uznání a výkonu soudních a mimosoudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech;

b) podporu slučitelnosti kolizních norem platných v členských státech a předpisů pro řešení kompetenčních sporů;

pravomoci v této oblasti na Společenství. Proto se ministerstvo kloní k názoru, že v oblasti administrativní spolupráce dle Úmluvy Společenství výlučnou vnější pravomoc nemá a požaduje stanovisko Právní služby Rady k této otázce.

S ostatními návrhy Komise Ministerstvo spravedlnosti souhlasí.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

Návrh rozhodnutí bude projednáván Výborem pro právní záležitosti Evropského parlamentu (3. 12. 2009 bude hlasováno o zprávě zpravodaje), 15. 12. by mělo být hlasováno o návrhu rozhodnutí na plénu.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

b e r e n a v ě d o m í Návrh rozhodnutí Rady o uzavření Úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností Evropským společenstvím a rámcovou pozici vlády k němu.

Jozef Kochan v. r.
ověřovatel výboru

Soňa Marková v. r.
zpravodajka výboru

Jan Bauer v. r.
místopředseda výboru

c) odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení, v případě potřeby podporou slučitelnosti úprav občanskoprávního řízení v členských státech.